ການປັບລາຄາ

ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ

ມິຖຸນາ 2018

ການປັບລາຄາ

ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ

ມິຖຸນາ 2018

ສະຫງວນລິຂະສິດໂດຍ Creative Commons Attribution-ບໍ່ສະແຫວງ
ທາງການຄ້າ-ຄັດຈາກເລກທີ 3.0 IGO license (CC BY-NC-ND 3.0 IGO)

© 2018 ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
ຖະໜົນ ADB 6, ເມືອງມັນດາລູຢອງ, 1550 ເມໂຕຣ ມະນີລາ, ປະເທດຟິລິບປິນ
ໂທລະສັບ: +63 2 632 4444; ໂທລະສານ: +63 2 636 2444
www.adb.org

ສະຫງວນລິຂະສິດສ່ວນໜຶ່ງ, ຈັດພິມໃນປີ 2018.

ISBN 978-92-9261-882-7 (ສະບັບພິມ), 978-92-9261-883-4 (ສະບັບອີເລັກໂຕຣນິກ)
ເລກທີເກັບມ້ຽນສິ່ງພິມ TIM190417-3
DOI: <http://dx.doi.org/10.22617/TIM190417-3>

ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ລະບຸຢູ່ໃນເອກະສານສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ຈາກນັກຂຽນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ທີ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ
ນະໂຍບາຍຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ຫຼື ສະພາບລິຫານ ຫຼື ຂອງລັດຖະບານທີ່ຕົນເອງເປັນຜູ້ຕາງໜ້າ.

ADB ບໍ່ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຊັດເຈນຂອງຂໍ້ມູນທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສິ່ງພິມສະບັບນີ້ ແລະ ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນ
ກະທົບທີ່ເກີດຈາກການນຳໃຊ້ເອກະສານດັ່ງກ່າວ. ການລະບຸຂໍ້ບໍລິສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຂອງຜູ້ຜະລິດໃດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້
ໝາຍຄວາມວ່າ ADB ຮັບຮອງເອົາຫຼື ແນະນຳ ບໍລິສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຫຼາຍກວ່າພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ມີ
ລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການລະບຸໄວ້ໃນສິ່ງພິມສະບັບນີ້.

ໂດຍການກຳນົດ ແລະ ອ້າງອີງເຖິງອານາເຂດ ຫຼື ພື້ນທີ່ທາງພູມສາດ ຫຼື ການນຳໃຊ້ຄຳສັບ “ປະເທດ” ໃນເອກະສານ
ສະບັບນີ້, ADB ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະຕັດສິນວ່າ ເປັນສະຖານະພາບທາງກົດໝາຍ ຫຼື ສະຖານະພາບອື່ນໆທາງດ້ານ
ອານາເຂດ ຫຼື ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ສິ່ງພິມດັ່ງກ່າວນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ Creative Commons Attribution-ບໍ່ສະແຫວງທາງການຄ້າ-ຄັດຈາກເລກທີ
3.0 IGO license (CC BY-NC-ND 3.0 IGO) <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/igo/>.
ໂດຍນຳໃຊ້ເນື້ອໃນຂອງສິ່ງພິມສະບັບນີ້, ພວກທ່ານເຫັນດີທີ່ຈະປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງໄບອະນຸຍາດ
ສະບັບນີ້. ສຳລັບການລະບຸແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ການອະນຸຍາດ, ກະລຸນາອ່ານຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່
<https://www.adb.org/terms-use#openaccess>.

ໄບອະນຸຍາດ CC ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນໃນເອກະສານສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການສະຫງວນລິຂະ
ສິດຂອງ ADB. ໃນກໍລະນີທີ່ຖືກອ້າງອີງເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນໆ, ກະລຸນາຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຫຼື ຜູ້ຈັດ
ພິມແຫຼ່ງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ. ADB ຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ
ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ກະລຸນາຕິດຕໍ່ພົວພັນ pubsmarketing@adb.org ຖ້າທ່ານຫາກມີຄຳຖາມ ຫຼື ຄຳຄິດເຫັນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ຫຼື ຖ້າ
ທ່ານຕ້ອງການຮັບໄບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ລິຂະສິດເພື່ອຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ຂອງຕົນເອງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດ
ເຫຼົ່ານີ້ ຫຼື ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດນຳໃຊ້ກາງໝາຍຂອງ ADB.

ໝາຍເຫດ:

ໃນສິ່ງພິມສະບັບນີ້, “\$” ໝາຍເຖິງ ສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ.
ໃບແກ້ຄຳຜິດໃນສິ່ງພິມຂອງ ADB ອາດສາມາດເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ທີ່
<http://www.adb.org/publications/corrigenda>

ສາລະບານ

ຕາຕະລາງ, ແຜນວາດ, ແລະ ກ່ອງຂໍ້ມູນ	iv
ກ່ຽວກັບສິ່ງພິມເຫຼັ້ມນີ້	v
ອັກສອນຫຍໍ້	viii
ບົດສະຫຼຸບໂດຍສັງເຂບ	ix
I. ພາກສະເໜີ	1
II. ການຕັດສິນໃຈນຳໃຊ້ການປັບລາຄາ	4
III. ການນຳໃຊ້ສູດປັບລາຄາ	6
IV. ການຄຸ້ມຄອງສັນຍາ	10
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ຕົວຢ່າງ ສູດປັບລາຄາ	13
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ຕົວຢ່າງ ການນຳໃຊ້ ແລະ ການຄິດໄລ່	15
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3: ອົງປະກອບທີ່ບໍ່ໃຫ້ປັບລາຄາ	24

ຕາຕະລາງ, ແຜນວາດ, ແລະ ກ່ອງຂໍ້ມູນ

ຕາຕະລາງ

A1. ຕົວຢ່າງ ສູດປັບລາຄາຕ່າງໆ	13
-----------------------------	----

ແຜນວາດ

1. ການປັບລາຄາ ນອນໃນຮອບວຽນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB	2
A2. ບັດໃຈການປັບລາຄານັ້ນມັນ	23

ກ່ອງຂໍ້ມູນ

1. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ	1
2. “ໄລຍະຍາວ” ໂດຍທົ່ວໄປໝາຍເຖິງ 18 ເດືອນ	4
3. ສາມອົງປະກອບຂອງສູດປັບລາຄາ	6
4. ການເລືອກວິທີການກໍ່ສ້າງ ທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ການປັບລາຄາ	7
5. ຕົວຢ່າງ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ	11

ກ່ຽວກັບສິ່ງພົມເຫຼັ້ມນີ້

ໃນເດືອນ ເມສາ 2017, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໄດ້ອະນຸມັດຂອບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແບບໃຫ່ມ, ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ, ການບໍລິການທີ່ປຶກສາ ແລະ ການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ປຶກສາ (ປີ 2017, ແລະ ສະບັບປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ); ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ສໍາລັບຜູ້ກູ້ຢືມທຶນຂອງ ADB ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ, ການບໍລິການທີ່ປຶກສາ ແລະ ການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ປຶກສາ (ປີ 2017, ແລະ ສະບັບປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ). ເອກະສານສະບັບນີ້ ແມ່ນປ່ຽນແທນເອກະສານສະບັບເດີມກ່ຽວກັບການຈັດຈ້າງທີ່ປຶກສາ (ປີ 2013, ແລະ ສະບັບປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ) ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ (ປີ 2015, ແລະ ສະບັບປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ). ນະໂຍບາຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ບັນດາກິດຈະກຳການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຂອງອົງກອນຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ອົງກອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນທີ່ເປັນຮູບແບບເງິນກູ້ ຫຼື ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກເອີຕິປີ, ຫຼື ກອງທຶນທີ່ ADB ຄຸ້ມຄອງ. ADB ໄດ້ອອກແບບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບ ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ສະບັບປີ 2017 ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ຄວາມຍືດຫຍຸ່ນຂອງຮອບວຽນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ໂຄງການຕະຫຼອດຮອດການປັບປຸງນໍາມາຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການໂດຍການສຸມໃສ່ຮູບແບບໃຫ່ມ ກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດທາງດ້ານຄຸນນະພາບ, ຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນໍາໃຊ້ທຶນ/ຄວາມຄຸ້ມຄ່າ (Value for Money) ແລະ ແທດເພາະກັບເປົ້າໝາຍ.

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບຕ່າງໆທີ່ ADB ຈັດພິມໃນປີ 2018 ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຂອງປີ 2017. ຄູ່ມືແນະນຳ ແຕ່ລະຫົວຂໍ້ໄດ້ສົນທະນາປະເດັນຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ (ລວມທັງ ຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຫລ້າ), ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ ແລະ ພາກຊຸມຊົນພາຍໃຕ້ລະບົບຂອບໃໝ່ (ເບິ່ງບັນຊີລາຍການຂ້າງລຸ່ມ). ຄູ່ມື ແນະນຳສະບັບນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕິດພັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນເປັນປະຈຳ ແລະ ຄວນອ່ານຄຽງຄູ່ກັນ. ເອກະສານອ້າງອີງທັງໝົດທີ່ກ່າວເຖິງ “ຄູ່ມືແນະນຳ” ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄູ່ມືແນະນຳເຫຼົ່ານີ້. ຄູ່ມືແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ ອາດຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ປ່ຽນແທນ, ຫຼື ຖືກຍົກເລີກໄດ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ບັນຊີລາຍການ ຄູ່ມືແນະນຳຕ່າງໆຂອງ ADB ປີ 2017 ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຕ່າງໆ

1. ຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນໍາໃຊ້ທຶນ (ຄວາມຄຸ້ມຄ່າ)
2. ຂອບຄວາມສ່ຽງການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ
3. ການວາງແຜນຍຸດທະສາດການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ
4. ການທົບທວນວຽກງານຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ
5. ຮູບແບບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງທາງເລືອກ
6. ການປະມູນເປີດກວ້າງ
7. ການປັບລາຄາ
8. ເອກະສານຍື່ນປະມູນທີ່ສະເໜີລາຄາຕໍ່າຜິດປົກກະຕິ
9. ການໃຫ້ສິດທິພິເສດພາຍໃນປະເທດ
10. ການຄັດເລືອກຄຸນວຸດທິກ່ອນການປະມູນ
11. ການຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວຍ
12. ການບໍລິການທີ່ປຶກສາ ທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມຂອງ ເອີຕິປີ ຄຸ້ມຄອງ
13. ການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ປຶກສາທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມຂອງ ເອີຕິປີ ຄຸ້ມຄອງ
14. ເຕັກໂນໂລຊີຂັ້ນສູງ
15. ຄຸນນະພາບ
16. ການຮ້ອງທຸກທີ່ຕິດພັນກັບການປະມູນ
17. ຄວາມຍືດຫຍຸ່ນຄ່າຂອງໃນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ
18. ໄລຍະລໍຖ້າການເຊັນສັນຍາ
19. ລັດວິສາຫະກິດ
20. ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແບບອີເລັກໂຕຣນິກ
21. ຂອບຂໍ້ຕົກລົງຂອງການບໍລິການທີ່ປຶກສາ
22. ຮູບແບບທຸນສ່ວນລະຫວ່າງລັດ-ເອກະຊົນ
23. ການຄຸ້ມຄອງສັນຍາ
24. ສະຖານະການບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງ ແລະ ສະພາວະສຸກເສີນ

ການປະຕິຮູບລະບົບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB ແມ່ນຮັບປະກັນຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນຳໃຊ້ທຶນ (ຄວາມຄຸ້ມຄ່າ) (Value for Money) ໂດຍການປັບປຸງຄວາມຍືດຫຍຸ້ນ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບ ໂດຍຜ່ານຮອບວຽນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ (ເບິ່ງການສະແດງພາບຂ້າງລຸ່ມ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນຳໃຊ້ທຶນ). ຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນຳໃຊ້ທຶນແມ່ນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ໂຄງສ້າງ ຂອງຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງທີ່ກວມລວມ ເຊິ່ງມີສາມເສົາຄໍ້າສະໜັບສະໜູນຄື: ປະສິດທິພາບ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຍືດຫຍຸ້ນ. ຫຼັກການພື້ນຖານສອງປະການຄື: ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ ແມ່ນປັນອັນມາດຕະຖານຂອງໂຄງສ້າງນີ້.

ເວລາ

ເວລາແມ່ນສິ່ງສຳຄັນພື້ນຖານສຳລັບຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນຳໃຊ້ທຶນ. ເມື່ອໂຄງການສຳເລັດຕາມເປົ້າໝາຍ ຫຼື ເມື່ອການດຳເນີນການສຳເລັດໄດ້ໂດຍໄວ, ແມ່ນການເພີ່ມຄຸນຄ່າໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຕົວຢ່າງ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງເສັ້ນທາງ ສຳເລັດໄດ້ໄວແມ່ນເປັນຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຫຼື ຄຸນຄ່າອື່ນໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໃນການຊົມໃຊ້ເສັ້ນທາງນັ້ນເອງ. ມັນແມ່ນຜົນຂອງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ກັບມາໃຫ້ແກ່ອົງກອນຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ເປັນການເລັ່ງລັດໂຄງການ ແລະ ຮອບວຽນການຊຳລະໃຫ້ຜູ້ຊະນະການປະມຸນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ໂຄງການປະຕິບັດຊັກຊ້າກໍ່ຈະສູນເສຍຄຸນຄ່າທີ່ສຳຄັນ.

ເມື່ອພິຈາລະນາຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນຳໃຊ້ທຶນໃນເນື້ອຫາການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ທຸກໆສິ່ງເຊັ່ນ: (i) ການເຮັດໃຫ້ຮອບວຽນການຈັດຊື້ສັ້ນລົງ ຫຼື (ii) ການເລັ່ງລັດຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການພັດທະນາ.

ຈຸດປະສົງ

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ສະບັບນີ້ ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອ່ານໂດຍຜ່ານການຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນ ແລະ ອະທິບາຍກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB ປີ 2017 ສຳລັບຜູ້ກູ້ຢືມ (ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ).

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ຍັງໄ້ແຍກຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານໃນການພິຈາລະນາເມື່ອນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB ຕາມແຕ່ລະສະຖານະການ.

ເອກະສານແມ່ແບບ

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອໃຫ້ເປັນເອກະສານແມ່ແບບ (ບໍ່ຕາຍຕົວ) ແລະ ຈະມີການປັບປຸງຄືນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ຕິດຕາມສະບັບປັບປຸງ ແລະ ສະບັບລຳສຸດຢູ່ໃນເວັບໄຊສູນທຸລະກິດຂອງ ADB ທີ່ <https://www.adb.org/business/main>.

ຜູ້ອ່ານ

ໃນທຸກສະຖານະການ, ແມ່ນຫວັງໃຫ້ຜູ້ອ່ານນຳໃຊ້ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ຢ່າງແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນຳໃຊ້ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຂໍ້ສົມມຸດຖານກ່ຽວກັບຜູ້ອ່ານ.

ຜູ້ອ່ານແມ່ນມີຄວາມຊຳນານງານກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳທີ່ນຳໃຊ້ເງິນທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຈາກທຶນກູ້ຢືມ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກ ADB ຫຼື ແມ່ນທຶນທີ່ ADB ຄຸ້ມຄອງ.

ຄຳຖາມທີ່ມັກຖືກຖາມເລື້ອຍໆ

ຄຳຖາມທີ່ຖືກຖາມເລື້ອຍໆ, ການຊື້ແຈງ, ຕົວຢ່າງ, ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ, ການເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າໃນການເຝິກອົບຮົມ, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ແມ່ນສາມາດເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ທີ່ເວັບໄຊຂອງ ADB.

ຕິດຕາມສະບັບປັບປຸງ ແລະ ສະບັບລຳສຸດຢູ່ໃນເວັບໄຊສູນທຸລະກິດຂອງ ADB ທີ່ <https://www.adb.org/business/main>.

ກົດໝາຍ ແລະ ຄຳສັ່ງບຸລິມະສິດ

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນອະທິບາຍ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງສຳລັບຜູ້ກູ້ຢືມຂອງ ADB ສຳລັບການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ, ການບໍລິການທີ່ບໍ່ມີກາສາ ແລະ ການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ບໍລິກາສາ, (ປີ 2017, ແລະ ສະບັບປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ); ທີ່ນຳໃຊ້ໃນອົງກອນຄຸ້ມຄອງ (ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ) ໂຄງການພາຍໃນອະທິປະໄຕ (ລວມທັງໂຄງການຍ່ອຍ) ສຳລັບໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ທຶນຂອງ ADB ໂດຍການລົງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຈາກ ADB (ແຕ່ບໍ່ລວມ ເງິນກູ້ຂອງ ADB ສຳລັບໂຄງການຖືເອົາເພີ່ມໄດ້ຮັບ ແລະ ນະໂຍບາຍເປັນພື້ນຖານ), ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງ ADB (ບໍ່ລວມການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຂອງ ADB ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພະນັກງານໃຫ້ຄຳປຶກສາ), ຫຼື ກອງທຶນທີ່ ADB ຄຸ້ມຄອງ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ເອກະສານສະບັບຫຼ້າສຸດ ຖືເປັນເອກະສານສັກສິດກວ່າ. ສັນຍາສະໜອງທຶນຈະເປັນເອກະສານຄຸ້ມຄອງສາຍພົວພັນທາງນິຕິກຳ ລະຫວ່າງ ຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ADB, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ, ການກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ ແລະ ການບໍລິການໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກເອກະສານຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງສະເພາະທີ່ ຜູ້ກູ້ຢືມໄດ້ອອກ ແລະ ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນລະຫວ່າງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຜູ້ສະໜອງ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້.

ຕົວອັກສອນຫຍໍ້

ADB	—	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
FIDIC	—	ສະຫະພັນສາກົນດ້ານທີ່ປຶກສາວິສະວະກອນ
GCC	—	ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປຂອງສັນຍາ
MDB	—	ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ
SBD	—	ມາດຕະຖານເອກະສານປະມູນ
VFM	—	ຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງການນຳໃຊ້ທຶນ

ບົດສະຫຼຸບໂດຍສັງເຂບ

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ກ່າວເຖິງການນຳໃຊ້ການບັບລາຄາເຂົ້າໃນສັນຍາການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກຳສ້າງ/ສ້ອມແປງ ແລະ ໂຮງຊ່າງເຊິ່ງໄດ້ຮັບທຶນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນຈາກທຶນກູ້ຢືມ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອ ລ້າຈາກ ADB ຫຼື ກອງທຶນທີ່ ADB ຄຸ້ມຄອງ. ຄູ່ມືນີ້ ຍັງໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງທີ່ເປັນຫຼັກການໃນການ ບັບລາຄາ ແລະ ຍັງອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນບັນດາຮູບການທີ່ຄວນພິຈາລະນາໃນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງສໍາລັບ ການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກຳສ້າງ/ສ້ອມແປງ ແລະ ໂຮງຊ່າງທີ່ໄດ້ລວມຂໍ້ກຳນົດໃນການບັບລາຄາຢູ່ ນຳ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີຄໍາອະທິບາຍກ່ຽວກັບອົງປະກອບຂອງສູດບັບລາຄາ ລວມທັງບາງຕົວຢ່າງ ທີ່ໄດ້ ນຳໃຊ້. ຄູ່ມືນີ້ ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອອ້າງອີງໃນການກະກຽມໂຄງການ, ຂະບວນການ ຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສັນຍາອີກດ້ວຍ.

ການນຳໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດໃນການບັບລາຄາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນອາດຈະ:

ເພີ່ມປະສິດທິພາບ, ຄວາມແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງ, ແລະ ຄວາມຄຸ້ມຄ່າຂອງ ການນຳໃຊ້ທຶນ

- ອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນສະຖານະການ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນເພື່ອນຳໃຊ້ການບັບລາຄາ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ (ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ) ສາມາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດີທີ່ສຸດ ໂດຍຜ່ານຂໍ້ກຳນົດໃນການບັບລາຄາ.
- ອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນວິທີການນຳໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດໃນການບັບລາຄາເຂົ້າໃນການພິຈາລະນາ ໃນຂັ້ນຕອນ ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແລະ ໃນການປະຕິບັດສັນຍາ.

ບັບປຸງດ້ານຄຸນນະພາບ

- ອະທິບາຍວິທີການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ສູດນຳໃຊ້ໃນການບັບລາຄາ ໂດຍຂຶ້ນກັບຈຸດພິເສດ ແລະ ຂອບເຂດຂອງສັນຍາ.
- ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ຕິດພັນກັບການເພີ່ມລາຄາໃນໄລຍະປະຕິບັດສັນຍາ.

ບັບປຸງຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ

- ສະໜອງຄູ່ມືແນະນຳ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳໃນການບັບ ລາຄາຢູ່ໃນສັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນການເທັງຕົງດ້ານລາຄາຂອງອົງປະກອບດ້ານລາຄາຕົ້ນຕໍຢູ່ໃນ ສັນຍາ.

ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຂະແໜງການພາຍໃນປະເທດ

- ບົກປ້ອງຜູ້ຮັບເໝົາທ້ອງຖິ່ນທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍກວ່າຈາກລາຄາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນໄລຍະປະຕິບັດສັນຍາ.

I. ພາກສະເໜີ

1.1 ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ໃນການວາງແຜນ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາໃນສັນຍາຂອງ ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນຈາກທຶນກູ້ຢືມ ຫຼື ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB), ຫຼື ກອງທຶນທີ່ ADB ຄຸ້ມຄອງ. ຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາແມ່ນການບັບຈາກລາຄາທົ່ວໄປຢູ່ໃນສັນຍາ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການປ່ຽນແປງມູນຄ່າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍໃນການປະຕິບັດສັນຍາ. ເຊິ່ງເປັນກົນໄກເພື່ອປົກປ້ອງຄວາມສ່ຽງຂອງທັງຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍຈາກການເພັ່ງຕິງຂອງລາຄາຕາມບັດໃຈນຳເຂົ້າທີ່ບໍ່ຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າບໍ່ໄດ້. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາໃນສັນຍາການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກໍ່ສ້າງ/ສອມແປງ ແລະ ໂຮງຊ່າງ.¹ ກຳນົດການບັບລາຄາ ແມ່ນໄດ້ກຽມໄວ້ຕັ້ງແຕ່ໄລຍະວາງແຜນການ ຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແລະ ໃນຂັ້ນຕອນການປະມຸນນອນໃນຮອບວຽນ ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB, ແລະ ນຳໃຊ້ເທົ່າທີ່ຈຳເປັນໃນໄລຍະປະຕິບັດສັນຍາ (ແຜນວາດ 1).

1.2 ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການບັບລາຄາມີຜົນເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ² ໃນກໍລະນີທີ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ (ກ່ອງຂໍ້ມູນ 1). ຜົນກະທົບທີ່ສະສົມຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຈະເຮັດໃຫ້ການສົ່ງມອບຍຶດເວລາອອກໄປ ຫຼື ສຳເລັດຊ້າກວ່າກຳນົດເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ. ສັນຍາທີ່ມີຂະໜາດໃຫ່ຍ, ກວມເອົາວັດສະດຸທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວດ້ານລາຄາ ຫຼື ປະເພດສິນຄ້າທີ່ມີລາຄາປ່ຽນແປງກະທັນຫັນ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ. ການບັບລາຄາ ອາດຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ (ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ) ສາມາດປະທັບຕົວກັບປະມານທີ່ເກີດຈາກເພັ່ງຕິງຂອງລາຄາທີ່ຕ່ຳລົງໄດ້.

ກ່ອງຂໍ້ມູນ 1

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາແມ່ນການເພັ່ງຕິງຂອງລາຄາເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ເປັນບັດໃຈກະທົບໃສ່ສັນຍາ. ຖ້າຫາກລາຄາເພີ່ມຂຶ້ນເກີນກວ່າທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ ສາມາດກະທົບຕໍ່ທຶນໝູນວຽນເປັນເງິນສົດຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຫຼ້າຊ້າຂອງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ນນະພາບກໍ່ຕ່ຳກວ່າຕາມທີ່ກຳນົດ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

1.3 ຈະເປັນການດີທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມ ຈະກຳນົດຄວາມສ່ຽງດ້ານການເພັ່ງຕິງຂອງລາຄາຕາມບັດໃຈນຳເຂົ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບເໝົາ, ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປກໍ່ເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າລວມຂອງໂຄງການສູງຂຶ້ນເກີດ ຈາກເຫດຜົນສອງປະການຄື: ເຫດຜົນທີ່ໜຶ່ງ, ຜູ້ຮັບເໝົາຈະກຳນົດເປັນລາຄາສູກເສີນເພື່ອເປັນລາຄາຕາມບັດໃຈນຳເຂົ້າທີ່ສູງຂຶ້ນຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການຂອງສັນຍາ ເຊິ່ງເປັນຜົນຈາກລາຄາສະເລ່ຍທີ່ສູງຂຶ້ນກໍ່ຕ້ອງ

1 ຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາ ອາດຈະຖືກໃຊ້ໃນຂະບວນການປຶກສາຫາລື ແລະ ການເຮັດສັນຍາການບໍລິການທີ່ປຶກສາ ແລະ ການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ປຶກສາ ໂດຍບັບອັດຕາຄ່າຕອບແທນທີ່ມີຜົນຈາກເງິນເພີ່ມຂອງສັນຍາໃນໄລຍະ 18 ເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ. ສະເພາະສັນຍາການບໍລິການທີ່ປຶກສາ, ຂໍ້ກຳນົດ ດັ່ງກ່າວໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕະຖານເອກສານແຈ້ງເຊີນຍື່ນເອກສານສະເໜີໂຄງການຂອງ ADB) ແລະ ໂດຍປົກກະຕິຄວນຈະອີງໃສ່ດັດສະນີຂອງປະເທດທີ່ຖືສະກຸນເງິນທີ່ຈະຊຳລະໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ຖາວອນ, ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍລິການຂອງທີ່ປຶກສານັ້ນໆ. ສະເພາະສັນຍາການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ປຶກສາ ກໍ່ອາດຈະບັບຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນ.

2 ໃນຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ຄຳສັບ "ຜູ້ຮັບເໝົາ" ແມ່ນນຳໃຊ້ລວມ ເພື່ອລະບຸຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ, ຜູ້ຮັບເໝົາໂຮງຊ່າງ, ຫຼື ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ.

ແຜນວາດ 1: ການປັບລາຄາຄຸນຄ່າໃນຮອບວຽນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

ຈ່າຍກັບທ້າວກວມອັນດຽວກັນ. ເຫດຜົນທີ່ສອງ, ໃນຂະບວນການ ປະມຸນແຂ່ງຂັນລາຄາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ປະມຸນທີ່ສະເໜີແຜນຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງສູງສຸດນັ້ນ ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຂອງການບໍ່ປະຕິບັດ ສັນຍາເປັນປະເດັນ ເພື່ອກຳນົດລາຄາຕາມປັດໃຈນຳເຂົ້າສູງຂຶ້ນຫຼາຍ.

1.4 ໃນການກະກຽມເອກະສານຍື່ນປະມຸນ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມຸນ ຈະນຳເອົາປັດໃຈສ່ຽງດ້ານການ ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ ລາຄາມາພິຈາລະນາ ຂຶ້ນກັບສັນຍາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານເຊີນປະມຸນ.

- (i) ສັນຍາກຳນົດລາຄາຄົງທີ່, ໃນເອກະສານເຊີນປະມຸນ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມຸນ ຈະພິຈາລະນາປັດໃຈສ່ຽງດ້ານການເງິນທັງໝົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ.
- (ii) ສັນຍາບໍ່ໄດ້ກຳນົດລາຄາຄົງທີ່, ສູດປັບລາຄາ ແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະເມີນລາຄາທີ່ ອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະນັ້ນ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມຸນ ມີທາງເລືອກເພື່ອຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຕິດ ພັນກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ ປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານຍື່ນປະມຸນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອຄວາມໄດ້ປຽບໃນການແຂ່ງຂັນລາຄາປະມຸນ.

1.5 ສໍາລັບສັນຍາທີ່ກຳນົດລາຄາຄົງທີ່ ອາດຈະລະບຸງົບປະມານທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ມີຄວາມກະທັດຮັດໃນການ ຄຸ້ມຄອງສັນຍາ. ແຕ່ກໍ່ອາດຈະມີບັນຫາອື່ນຕາມມາເຊັ່ນກັນເພາະໄດ້ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນທີ່ຕິດພັນກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາເອງ, ຖ້າຫາກການປະເມີນມູນຄ່າສູງເກີນໄປ ຫຼື ເຖິງຂັ້ນວ່າເປັນຈິງໄປຕາມທີ່ປະເມີນໄວ້ ຜູ້ກູ້ຢືມກໍ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍເງິນໃນລາຄາເຕັມ ເຊິ່ງອາດຈະກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງສັນຍາ. ຖ້າຕົກໃນກໍລະນີທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ຈະເຮັດໃຫ້ລາຄາສະເໜີປະມູນຈະສູງກວ່າງົບປະມານທີ່ມີຢູ່ ເຊິ່ງອາດຈະນຳໄປສູ່ການຫຼຸດຄວາມຕ້ອງການລົງ ຫຼື ດຳເນີນການປະມູນຄືນໃໝ່. ແຕ່ຖ້າຫາກການປະເມີນລາຄາຕໍ່າເກີນໄປ ເຊິ່ງອາດຈະປະກົດໃຫ້ເຫັນເຖິງເອກະສານຍື່ນປະມູນທີ່ສະເໜີລາຄາຕໍ່າຜິດປົກກະຕິ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດອຸປະສັກໃນການປະຕິບັດສັນຍາ.

1.6 ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການບັບລາຄາ ລວມທັງສູດຄິດໄລ່ທີ່ໄດ້ອອກແບບມາເພື່ອແກ້ບັນຫາ, ແລະ ສາມາດປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ທັງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຜູ້ຮັບເພົາຕໍ່ກັບສະພາບການເທັງຕົງຂອງລາຄາ. ສູດບັບລາຄາອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຮັບເພົາທັງຫຼາຍ ສະເໜີລາຄາທີ່ມີລັກສະນະຕົວຈິງຫຼາຍກວ່າໃນລະຍະດຳເນີນການປະມູນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ ມີຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງລາຄາ, ແຕ່ສູດບັບລາຄາຈະຊ່ວຍປະເມີນມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງຕົ້ນທຶນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ພ້ອມກັນນີ້ຍັງຈະມີການນຳໃຊ້ຕົວເລກດັດສະນີຊ່ວຍໃນການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານນຳອີກ.

II. ການຕັດສິນໃຈນຳໃຊ້ການປັບລາຄາ

2.1 ລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ສຳລັບຜູ້ກູ້ຢືມທຶນຂອງ ADB: ສຳລັບການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກຳສ້າງ/ສ້ອມແປງ, ການບໍລິການທີ່ປຶກສາ ແລະ ການບໍລິການທີ່ບໍ່ແມ່ນທີ່ປຶກສາ (2017, ແລະ ສະບັບປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ) ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ ເອກະສານປະມູນຈະຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຂໍ້ກຳນົດ ການປັບລາຄາ ທີ່ອະນຸຍາດແລ້ວ ຫຼື ບໍ່, ແລະ ຈຳນວນເງິນໃນການປັບລາຄາ ຕ້ອງຢູ່ບົນພື້ນຖານການ ປ່ຽນແປງລາຄາຂອງອົງປະກອບຕົ້ນຕໍໃນສັນຍາ.³ ຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ການປັບລາຄາ ກໍ່ເພື່ອຊ່ວຍ ປົກປ້ອງທຸກພາກສ່ວນ ທີ່ອາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ, ສະນັ້ນຂໍ້ກຳນົດນີ້ຄວນ ຈະໄດ້ຖືກລະບຸໃນທຸກສັນຍາທີ່ອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງໃນລັກສະນະນີ້.

A. ເມື່ອໃດໃຫ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດການປັບລາຄາ

2.2 ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອາດຈະເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນ:

- (i) ສັນຍາສະໜອງສິນຄ້າທີ່ມີການສົ່ງມອບໃນໄລຍະຍາວ;
- (ii) ສັນຍາການກຳສ້າງ/ສ້ອມແປງ ທີ່ຈະສຳເລັດການມອບຮັບໃນໄລຍະຍາວ;
- (iii) ສັນຍາທີ່ກວມເອົາການກຳສ້າງ/ສ້ອມແປງ ເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ;
- (iv) ສັນຍາການສະໜອງສິນຄ້າ ເປັນປະເພດທີ່ລາຄາມີການເໜັງຕີງໃນຊ່ວງເວລາສັ້ນໆ;
- (v) ສັນຍາບໍລິການທີ່ປຶກສາຕາມພື້ນຖານເວລາເຊັ່ນ ການຕິດຕາມກວດກາການກຳສ້າງ (ເບິ່ງຂໍ້ຄວາມລຸ່ມສຸດ 1); ແລະ
- (vi) ຍ້ອນສະຖານະການທີ່ບໍ່ປົກກະຕິໃນຕະຫຼາດ ທີ່ຕັ້ງເປັນຄຳຖາມ.

2.3 ຖ້າການສົ່ງມອບ ຫຼື ຄວາມສຳເລັດ ຂອງໂຄງການຍຶດເວລາອອກໄປເທົ່າໃດ, ອົງປະ ກອບດ້ານລາຄາໃນຕະຫຼາດຈະມີການປ່ຽນແປງ ຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ມູນຄ່າການກຳສ້າງຂຶ້ນ ກັບອົງປະກອບລາຄາໂດຍກົງ ເຊິ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ ເກີດ ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບມູນຄ່າລວມຕາມສັນຍາໂຄງ ການ. ສະນັ້ນ ADB ຈຶ່ງນຳໃຊ້ການແນະນຳລວມ ວ່າທຸກໆສັນຍາໂຄງການທີ່ມີໄລຍະເກີນກວ່າ 18 ເດືອນ ຈະຕ້ອງມີການລະບຸມາດຕາການປັບລາ ຄາທີ່ເໝາະສົມ. (ກ່ອງຂໍ້ມູນ 2).

ກ່ອງຂໍ້ມູນ 2

“ໄລຍະຍາວ” ໂດຍທົ່ວໄປໝາຍເຖິງ 18 ເດືອນ

ການສະໜອງສິນຄ້າໃນໄລຍະຍາວ ຫຼື ຍຶດເວລາ ສົ່ງມອບໂຄງການອອກໄປ ໂດຍທົ່ວໄປຖືວ່າເປັນ ການຍຶດເວລາອອກໄປເກີນກວ່າ 18 ເດືອນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

2.4 ລາຄາຂອງບາງອົງປະກອບອາດຈະຍັງມີການປ່ຽນແປງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍພາຍໃນໄລຍະ ເວລາທີ່ຕໍ່າກວ່າ 18 ເດືອນ. ປົກກະຕິແລ້ວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະແມ່ນຢ່າງປູທາງ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ຊີມັງ, ເຫຼັກ ເສັ້ນ ແລະ ອື່ນໆ. ເມື່ອລາຄາຂອງອົງປະກອບເຫຼົ່ານີ້ບາງອັນມີການເໜັງຕີງໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາສັ້ນໆ, ອາດຈະຍັງມີຄວາມເໝາະສົມທີ່ມີການລະບຸຂໍ້ກຳນົດການປັບລາຄາຕາມໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາ.

³ ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3, ວັກ 47, ໃນລະບຽບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ.

B. ເມື່ອໃດບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາ

2.5 ຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາອາດຈະບໍ່ຈຳເປັນເມື່ອ

- (i) ສັນຍາການສະໜອງສິນຄ້າແບບກະທັດລັດ (ເຊັ່ນ: ບໍ່ກ່ຽວກັບອົງປະກອບທີ່ມີຜົນກະທົບຈາກການຂຶ້ນລາຄາ ຫຼື ການເພີ່ມຕື່ມຂອງລາຄາສິນຄ້າ) ແລະ ສົ່ງມອບໃນໄລຍະສັ້ນ;
- (ii) ກໍລະນີການຈັດຊື້ອຸປະກອນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນແຈ້ງລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ລະບຸກຳນົດເວລາສົ່ງມອບ ເຊິ່ງອາດຈະຕົກໃນກໍລະນີເຊັ່ນ:
 - (a) ການກະກຽມເຮັດສັນຍາດ້ານວິສະວະກຳ, ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ; ແລະ
 - (b) ສັນຍາລາຄາຄົງທີ່ ເຊິ່ງຈະເປັນໂຄງການທົ່ວໄປ ທີ່ພາກເອກະຊົນສະໜອງທຶນ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ຄ່ອຍເຕັມໃຈຮັບຄວາມສ່ຽງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເກີນງົບປະມານເນື່ອງຈາກເປັນການເພີ່ມການຈັດອັນດັບຄວາມສ່ຽງດ້ານສິນເຊື້ອ ແລະ ຫຼຸດຄວາມສາມາດດ້ານການເງິນຂອງໂຄງການ; ແລະ
- (iii) ສັນຍາການສະໜອງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກເຊິ່ງໃນນັ້ນ ມີມູນຄ່າຂອງວຽກກໍ່ສ້າງຖາວອນກວມມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງສັນຍາເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ. ໂດຍປົກກະຕິອຸປະກອນເຫຼົ່ານັ້ນສ່ວນໃຫ່ຍແມ່ນສະໜອງຈາກສາຍການຜະລິດຄົງທີ່; ສະນັ້ນ ຜູ້ຜະລິດທີ່ມີປະສົບການ ຄວນສາມາດທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກການເພີ່ມຕື່ມຂອງລາຄາເອງ.

C. ສັນຍາທີ່ຕ້ອງຜ່ານການທົບທວນຂອງ ADB

2.6 ເມື່ອຜູ້ກູ້ຢືມ ຫາກສະເໜີຂໍນຳໃຊ້ສັນຍາລາຄາຄົງທີ່ໃນໄລຍະຍາວ (ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນເກີນ 18 ເດືອນ), ສະນັ້ນ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆຕໍ່ໄປນີ້ຈະຕ້ອງຢືນໄປໃຫ້ ADB ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ອະນຸມັດລ່ວງໜ້າ:

- (i) ມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງວຽກກໍ່ສ້າງຖາວອນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກວມເອົາມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງສັນຍາເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ;
- (ii) ເມື່ອໄດ້ນຳໃຊ້, ໃຫ້ອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນທັງໝົດ ແລະ ວັດສະດຸຕົ້ນຕໍ ປະກອບເຂົ້າໃນໂຮງຊ່າງ ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ທອງ, ຊີມັງ, ແລະ ອື່ນໆ;
- (iii) ຜົນການປະເມີນໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິທີການກຳນົດລາຄາຄົງທີ່ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຈະບໍ່ກະທົບກັບການແຂ່ງຂັນໃນຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງສຳລັບສັນຍານັ້ນໆ.

2.7 ໃນກໍລະນີທີ່ມູນຄ່າຂອງວຽກກໍ່ສ້າງຖາວອນ ຫາກບໍ່ໄດ້ປະກອບເປັນສ່ວນໃຫ່ຍຂອງມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງສັນຍາ, ຜູ້ກູ້ຢືມຈະຕ້ອງປະເມີນຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການບັບລາຄາດັ່ງກ່າວ.

III. ການນຳໃຊ້ສູດບັບລາຄາ

3.1 ສູດບັບລາຄາບໍ່ແມ່ນມີສູດໜຶ່ງດຽວທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອກວມເອົາໝົດທຸກສະຖານະການ. ສູດບັບລາຄາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແມ່ນນຳໃຊ້ກັບສັນຍາທີ່ມີຂະໜາດ ແລະ ອົງປະກອບແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍຍົກໃຫ້ເຫັນຕົວຢ່າງຂອງສູດຄິດໄລ່ບາງອັນ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ແລະ ສະເໜີຕົວຢ່າງການຄິດໄລ່ຕົວຈິງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2.

3.2 ໃນສັນຍາ ອາດຈະປະກອບການຊຳລະດ້ວຍເງິນສະກຸນເງິນດຽວ ຫຼື ຫຼາຍສະກຸນ. ສຳລັບສັນຍາທີ່ມີຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາ ຢ່າງໜ້ອຍກໍຕ້ອງມີໜຶ່ງສູດຄິດໄລ່ ສຳລັບຊຳລະເປັນແຕ່ລະສະກຸນເງິນ.

3.3 ສັນຍາສຳລັບວຽກກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ ແລະ ໂຮງຊ່າງຂະໜາດໃຫ່ຍ ແລະ ມີລັກສະນະສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ອາດຈະລວມມີຫຼາຍໆໝວດ, ແຕ່ລະໝວດຕ້ອງສາມາດຈຳແນກໄດ້ຕາມລັກສະນະ, ທີ່ຕັ້ງ, ການເຂົ້າເຖິງ, ກຳນົດເວລາ, ຫຼື ຄຸນລັກສະນະສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນສາຍເຫດຂອງວິທີການກໍ່ສ້າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ການຈັດໄລຍະເວລາຂອງການກໍ່ສ້າງ, ຫຼື ພິຈາລະນາເຖິງມູນຄ່າ. ລາຍການໜ້າວຽກຂອງທຸກໝວດກໍອາດຈະຈັດເປັນກຸ່ມ ແລະ ແຍກເປັນແຕ່ລະໝວດຕາມ ບໍລິມາດວຽກ. ຖ້າຕົກເປັນສັນຍາລັກສະນະນີ້, ສູດບັບລາຄາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ໃຊ້ກັບອົງປະກອບ ຂອງມູນຄ່າແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ນ້ຳໜັກອາດຈະຕ້ອງໄດ້ແຍກອອກເປັນແຕ່ລະກຸ່ມ ຫຼື ເປັນແຕ່ລະໝວດ.

A. ອົງປະກອບຂອງສູດບັບລາຄາ

3.4 ສູດບັບລາຄາ ປະກອບມີ ອົງປະກອບຄົງທີ່ ຫຼື ບັບບໍ່ໄດ້ ແລະ ອົງປະກອບມູນຄ່າບັບໄດ້. ມູນຄ່າຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບຈະມີຕົວສຳປະສິດ ຫຼື ນ້ຳໜັກ ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ ໂດຍອີງຕາມສັດສ່ວນຂອງມູນຄ່າສັນຍາລວມທຽບກັບມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງວິສະວະກອນ. ດັດສະນີລາຄາຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອປະເມີນການບັບລາຄາຂອງລາຄາທົດໜ່ວຍຕໍ່ແຕ່ລະອົງປະກອບເປັນແຕ່ລະໄລຍະປະກອບເຂົ້າໃນສູດຄິດໄລ່ (ກ່ອງຂໍ້ມູນ 3).

ກ່ອງຂໍ້ມູນ 3

ສາມອົງປະກອບຂອງສູດບັບລາຄາ

ທ່າອ່ຽງຂອງສູດບັບລາຄາ ຈະລວມມີ

ສາມອົງປະກອບຕົ້ນຕໍຄື:

- ອົງປະກອບ ທີ່ບັບບໍ່ໄດ້,
- ອົງປະກອບ ທີ່ບັບໄດ້, ແລະ
- ດັດສະນີລາຄາ ເພື່ອຄວບຄຸມການບັບ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

B. ອົງປະກອບທີ່ບັບບໍ່ໄດ້

3.5 ການຄິດໄລ່ສັດສ່ວນຄົງທີ່ຂອງສູດບັບລາຄາ ແມ່ນບົນພື້ນຖານການຄາດຄະເນມູນຄ່າບໍລິຫານ, ລະດັບຜົນກຳໄລ, ແລະ ເງິນແຮສຸກເສີນດ້ານລາຄາ. ນອກຈາກນັ້ນ, ອາດຈະລວມມີ (i) ອົງປະກອບມູນຄ່າອື່ນໆ ທີ່ຜູ້ຮັບເໝົາຄວບຄຸມສົມເຫດສົມຜົນ; (ii) ທ່າອ່ຽງລາຄາທີ່ມີສະເຖີຍລະພາບເຊັ່ນ ຄ່າເຊົ່າພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນໆ; ແລະ (iii) ມູນຄ່າຂອງຫຼາຍອົງປະກອບໄດ້ມີການຄວບຄຸມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ສັດສ່ວນເລີ່ມຕົ້ນທີ່ບັບບໍ່ໄດ້ ຕາມຄູ່ມືແນະນຳຜູ້ນຳໃຊ້ກ່ຽວກັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງວຽກກໍ່ສ້າງຂອງ ADB ເຊັ່ນ: ມາດຕະຖານເອກະສານການປະມຸນ (2018) ໄດ້ກຳນົດ

0.15, ແຕ່ຕົວເລກຕົວຈິງຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບຜົນການຄິດໄລ່ຂ້າງເທິງ ແລະ ອາດຈະສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ໃນລະຫວ່າງ 0.1 ແລະ 0.2.

3.6 ອົງປະກອບຂອງສູດຄິດໄລ່ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ ແລະ ກໍ່ບໍ່ສາມາດບັບໄດ້. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ໄດ້ອະທິບາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສິ່ງປະກອບບັນຈຸເຂົ້າໃນອົງປະກອບນີ້.

C. ອົງປະກອບທີ່ບັບໄດ້

3.7 ອົງປະກອບທີ່ບັບໄດ້ ຈະລວມເອົາມູນຄ່າຂອງອົງປະກອບສຳຄັນຂອງສັນຍາເຊັ່ນ: ຄ່າແຮງງານ, ພາຫະນະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນ, ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ທີ່ຢູ່ນອກເໜືອການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ. ອົງປະກອບທີ່ຕິດພັນກັບການບັບລາຄາຈະຖືກລະບຸໄວ້ໃນຕາຕະລາງຂໍ້ມູນປະກອບເຂົ້າໃນເອກະສານເຊັນປະມູນ ແລະ ຕ້ອງຍື່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານຍື່ນປະມູນ. ເອກະສານປະມູນຈະລະບຸໄວ້ໃນ “ຕາຕະລາງຂໍ້ມູນການບັບລາຄາ” ທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້ໃຫ້. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຕົວສຳປະສິດ ສຳລັບສ່ວນທີ່ບັບໄດ້ ເພື່ອຊຳລະຕາມສະກຸນເງິນຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ສຳລັບກໍລະນີຊາລະເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນສ່ວນທີ່ມີການກຳນົດສັດສ່ວນຄົງທີ່ ລວມທັງຂໍ້ມູນຕົວສຳປະສິດຕ່າງໆ ແລະ ດັດສະນີຂອງສ່ວນທີ່ບັບໄດ້ ປະກອບໃນເອກະສານຍື່ນປະມູນ.

3.8 ໃນສັນຍາວຽກກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ, ມູນຄ່າວັດສະດຸກໍ່ສ້າງເຊັ່ນ: ເຫຼັກເສັ້ນ, ຊີມັງ, ຄ່າແຮງງານ, ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຂຶ້ນກັບສະພາວະຂອງຕະຫຼາດ; ສະນັ້ນລາຍການເຫຼົ່ານີ້ ຈະລວມຢູ່ໃນສ່ວນທີ່ບັບໄດ້ໃນສັນຍາ. ລາຍການເຫຼົ່ານີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຈະເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງອ້ອມ ຈະບໍ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນໃນໃບບໍລິມາດວຽກ ເຊັ່ນຄ່າແຮງງານ ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ. ມູນຄ່າຂອງແຕ່ລະປະເພດນີ້ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ສຳປະສິດ ຫຼື ນ້ຳໜັກ ໃນສູດບັບລາຄາ, ເຊິ່ງຈະຕ້ອງຄິດໄລ່ຕາມສັດສ່ວນຄາດຄະເນໄວ້ ເຊິ່ງໄດ້ຈາກມູນຄ່າຄາດຄະເນລວມທັງໝົດ.

3.9 ໂດຍທົ່ວໄປ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ ຕ້ອງວາງຕຳແໜ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ເພື່ອກຳນົດນ້ຳໜັກໃຫ້ກັບອົງປະກອບວຽກກໍ່ສ້າງແຕ່ລະອັນ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ນ້ຳໜັກດ້ານມູນຄ່າຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບທີ່ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນອ່ານອອກ ຕາມບັດໃຈນຳເຂົ້າຕໍ່ແຕ່ລະອົງປະກອບນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມອ່ານບໍ່ອອກ ໃນສິ່ງດັ່ງກ່າວ. ການເລືອກວິທີການກໍ່ສ້າງຈະມີຜົນສຳຄັນຕໍ່ສັດສ່ວນກຳນົດລາຄາຄົງທີ່ ແລະ ສັດສ່ວນທີ່ບັບໄດ້ ຕາມສູດບັບລາຄາ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ, ການນຳໃຊ້ກົນຈັກໜັກ ປະກອບເຂົ້າໃນວຽກດິນແທນທີ່ຈະນຳໃຊ້ລົງ ຈະມີຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນດ້ານມູນຄ່າ ຄ່າແຮງງານ ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ (ກ່ອງຂໍ້ມູນ 4).

ກ່ອງຂໍ້ມູນ 4

ການເລືອກວິທີການກໍ່ສ້າງ ທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ການບັບລາຄາ

ຕົວຢ່າງ ການເລືອກວິທີການກໍ່ສ້າງແບບໃດ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ການກຳນົດນ້ຳໜັກຂອງການນຳໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ການນຳໃຊ້ພາຫະນະນະກົນຈັກ ໃນສັນຍາ ເຮັດໄດ້ໂດຍອ້າງອີງການດຳເນີນງານວຽກດິນ. ເຊິ່ງວຽກນີ້ສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຕິດພັນກັນກັບປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຈຳນວນພາຫະນະນະກົນຈັກ (ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ກົນຈັກໜັກ ປະກອບເຂົ້າໃນວຽກດິນແທນລົງ). ໃນສ່ວນມູນຄ່າຂອງການນຳໃຊ້ແຮງງານໃນວຽກກໍ່ສ້າງຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກມອງຂ້າມ ເມື່ອຜູ້ຮັບເໝົາ ເລືອກທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຄື່ອງກົນຈັກໜັກເຂົ້າມາແທນ, ແລະ ກົງກັນຂ້າມມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈະກາຍເປັນປະເດັນໃຫຍ່ ເມື່ອຜູ້ຮັບເໝົາເລືອກນຳໃຊ້ລົງ. ນ້ຳໜັກດ້ານວັດສະດຸທີ່ນຳໃຊ້ ຍັງມີຜົນຕໍ່ກັບວິທີການກໍ່ສ້າງຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ (ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ, ມູນຄ່າຂອງນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ຕ້ອງການ ໃນວຽກກໍ່ສ້າງ ແລະ ອັດຕາສ່ວນການສົ່ນເປືອງຂອງວັດສະດຸທີ່ນຳໃຊ້ຂອງຜູ້ຮັບເໝົາແຕ່ລະບໍລິສັດກໍ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ).

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

3.10 ໃນບາງສະຖານະການ (ເຊັ່ນ ວັກ 3.15), ຜູ້ກູ້ຢືມ ອາດຈະຕັ້ງຫວ່າງຄ່ານໍ້າໜັກທີ່ຍອມຮັບໄດ້ໃຫ້ມູນຄ່າຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັບລາຄາ ຕາມວິທີການກໍ່ສ້າງທີ່ນໍາໃຊ້ຕໍ່ທຸກໆກິດຈະກຳກໍ່ສ້າງຕົ້ນຕົ້ນອນໃນສັນຍາ.

3.11 ມາດຕະການບັບລາຄາ ທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນສະເໜີ ຈະບໍ່ນໍາມາພິຈາລະນາໃນເວລາດໍາເນີນການປະເມີນຜົນ ເພາະຈະສົ່ງຜົນກະທົບດ້ານງົບປະມານຕໍ່ການບັບລາຄາໃນໄລຍະການເຮັດສັນຍາ. ສະນັ້ນ ການປະເມີນຜົນການປະມູນ ຈະອີງໃສ່ລາຄາພື້ນຖານໃນເອກະສານຍື່ນປະມູນຢ່າງດຽວ.

3.12 ເຖິງແມ່ນວ່າການບັບລາຄາ ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະເມີນຜົນການປະມູນ, ແຕ່ຜູ້ກູ້ຢືມຄວນປະເມີນນໍ້າໜັກທັງໝົດ ແລະ ແຫຼ່ງອ້າງອີງດັດສະນີລາຄາທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ ທີ່ສະໜອງໄດ້ເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະເໜີລາຄາຕໍ່ສຸດທ້າຍປະເມີນສະເໜີມາ. ຖ້າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ ໄດ້ກຳນົດນໍ້າໜັກທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກການຄາດຄະເນຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ຫຼື ແຫຼ່ງອ້າງອີງດັດສະນີລາຄາທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜູ້ກູ້ຢືມຈະຕ້ອງຂໍຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ແລະ ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ ຍັງຢືນຄືນກ່ຽວກັບລາຍການມູນຄ່າທີ່ບັບໄດ້ ແລະ ຕົວສໍາປະສິດ, ລາຍລະອຽດຍ່ອຍຂອງລາຄາຫົວໜ່ວຍຂອງລາຄາສະເໜີປະມູນ, ແລະ ດັດສະນີ ແລະ ແຫຼ່ງອ້າງອີງດັດສະນີປະກອບໃນເອກະສານຍື່ນປະມູນກ່ອນການມອບສັນຍາ. ການຍັງຢືນຄືນອາດຈະກວມເອົາແຫຼ່ງວັດສະດຸ, ການກະກຽມດ້ານການຄ້າທີ່ມີຢູ່ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນຕໍ່ກັບທຸກໆອົງປະກອບລາຄາທີ່ບັບໄດ້ ແລະ ສະເໜີວິທີການກໍ່ສ້າງ. ຖ້າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນຫາກບໍ່ໄດ້ຍັງຢືນຄືນ ຫຼື ສະແດງຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານນໍ້າໜັກທີ່ສະເໜີ, ແຫຼ່ງອ້າງອີງດັດສະນີຕິດພັນກັບວິທີການກໍ່ສ້າງ ແລະ ອື່ນໆ, ຜູ້ກູ້ຢືມອາດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນ ແກ້ໄຂຂໍ້ມູນ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນສູດບັບລາຄາຕື່ມ.

D. ດັດສະນີລາຄາ

3.13 ການກຳນົດອົງປະກອບທີ່ບັບໄດ້ຈະຕ້ອງບັບໄປຕາມດັດສະນີລາຄາເປົ້າໝາຍ. ການເລືອກດັດສະນີລາຄາ ຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ວັດແທກ. ຕົວຢ່າງ ຄ່າແຮງງານອາດຈະຖືກກະທົບຈາກຫຼາຍປັດໃຈ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ບັນຫາເງິນເຟີ້ພາຍໃນປະເທດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ການເໜັງຕີງຂອງອັດຕາ ແລກປ່ຽນເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າ ຫຼື ຄວບຄຸມໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງກັບອົງປະກອບອື່ນລວມທັງວັດສະດຸອີກດ້ວຍ.

3.14 ດັດສະນີລາຄານຳໃຊ້ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບທີ່ມີຜົນກະທົບກັບລາຄາທີ່ໄດ້ກຳນົດມາກ່ອນ. ດັດສະນີທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ໄດ້ແກ່:

- (i) ດັດສະນີລາຄາພາຍໃນ, ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເມື່ອພື້ນທີ່ໂຄງການໄດ້ຖືກກຳນົດຊັດເຈນ ດັດສະນີເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແກ່: ດັດສະນີລາຄາຂາຍຍ່ອຍ, ດັດສະນີລາຄາການຂົນສົ່ງ, ຄ່າແຮງງານຕໍ່າສຸດ ຫຼື ອັດຕາຄ່າແຮງງານ, ການຄວບຄຸມລາຄາ, ແລະອື່ນໆ, ເຊັ່ນ ຕົວຢ່າງ ຂໍ້ມູນຈາກອົງກອນສະຖິຕິແຫ່ງລັດ. ການນຳໃຊ້ດັດສະນີເຫຼົ່ານີ້ ອາດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກພາກລັດ.
- (ii) ດັດສະນີສາກົນ, ມີແຫຼ່ງມາຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນວົງການທຸລະກິດ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນດັດສະນີຕ້ອງຕິດພັນບັດໃຈນຳເຂົ້າຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ສະກຸນເງິນໃນການຊຳລະ.
- (iii) ດັດສະນີປຸງທຽບ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊອກຫາດັດສະນີພາຍໃນ ຫຼື ສາກົນ ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ນັ້ນ, ກໍຄວນພິຈາລະນານຳໃຊ້ດັດສະນີຂອງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ສາກົນ ຫຼື ຢູ່ບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ.

3.15 ສໍາລັບສັດສ່ວນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍເປັນສະກຸນເງິນຂອງທ້ອງຖິ່ນຕາມສັນຍານັ້ນ, ຜູ້ກູ້ຢືມຕ້ອງການກຳນົດສໍາປະສິດຄົງທີ່ ແລະ ລາຍການມູນຄ່າຕົ້ນຕໍຢູ່ໃນເອກະສານປະມູນເພື່ອບັບລາຄາລວມທັງດັດສະນີ ແລະ ແຫຼ່ງດັດສະນີ. ແຫຼ່ງດັດສະນີຄວນຈະມີພ້ອມ ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນທົ່ວໄປໃນຂອບເຂດດໍາເນີນງານຂອງໂຄງການ ຫຼື ເຂດໃກ້ຄຽງ.

3.16 ສໍາລັບສັດສ່ວນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນຕ້ອງໄດ້ສະເໜີດັດສະນີ ແລະ ຈະຕ້ອງລະບຸລາຍການມູນຄ່າຕົ້ນຕໍ ເພື່ອບັບລາຄາຢູ່ໃນເອກະສານຍື່ນປະມູນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າຫາກເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນຈໍາເປັນຕ້ອງຍັງຢືນຄືນຄ່າສໍປະສິດ, ດັດສະນີ ແລະ ແຫຼ່ງດັດສະນີ ລວມຢູ່ໃນເອກະສານຍື່ນປະມູນກ່ອນການມອບສັນຍາ.

IV. ການຄຸ້ມຄອງສັນຍາ

4.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ກຳນົດການບັບລາຄາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຂະບວນການກວດກາຍັງຢືນ ແລະ ທັກສະຮອບດ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ. ການບັບລາຄາ ແມ່ນການເພີ່ມພາລະດ້ານ ການບໍລິຫານໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ, ຖ້າຫາກຄຸ້ມຄອງບໍ່ໄດ້ດີ, ອາດນຳໄປສູ່ຄວາມຫຼ້າຊ້າໃນການຊຳລະ ຕາມສັນຍາແລະ ເປັນການສວຍໃຊ້ທຳທີ່ບໍ່ມີຊ້ອນ ແລະ ປະເດັດຄວາມຊື່ສັດ. ມັນມີຄວາມສຳຄັນ ຫຼາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ພາກສ່ວນທີ່ຈະຍັງຢືນການບັບລາຄາໃນນາມຜູ້ກູ້ຢືມນັ້ນຕ້ອງມີຄຸນວຸດທິ ໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີປະສົບການສະເພາະກ່ຽວກັບການບັບລາຄາ.

A. ການຊຳລະ

4.2 ສຳລັບສັນຍາທີ່ນຳໃຊ້ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ຫຼື ວັດແທກຕາມບໍລິມາດວຽກນັ້ນ, ໂດຍທົ່ວໄປ, ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການບັບລາຄາ ແມ່ນຄິດໄລ່ເປັນແຕ່ລະເດືອນເລີ່ມຈາກມື້ທີ່ສັນຍາມີຜົນສັກສິດ ບັງຄັບໃຊ້. ແຕ່ເມື່ອບໍ່ມີດັດສະນີເປັນແຕ່ລະເດືອນ, ຕົວຢ່າງ ມີເປັນໄຕມາດ ຫຼື ຫົກເດືອນ, ການບັບ ລາຄາ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄ່າດັດສະນີຂອງແຕ່ລະເດືອນກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນໆ.

4.3 ເພື່ອຈຸດປະສົງການຂຶ້ນງົບປະມານ, ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຕົວເລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນບົນພື້ນຖານການ ບັບລາຄານັ້ນ ສາມາດຈັດສັນໄດ້ໃນຮູບແບບ “ເງິນແຮລວມໃຊ້ເປັນເງິນແຮສຸກເສີນດ້ານລາຄາ” ປະກອບເຂົ້າໃນສັນຍາ. ໃນເມື່ອມູນຄ່າສັນຍາຫາກເພີ່ມຂຶ້ນເກີນກວ່າຈຳນວນເງິນແຮສຸກເສີນທີ່ມີຢູ່ ອັນເນື່ອງມາຈາກການບັບລາຄາ ກໍຄວນພິຈາລະນາດັດແກ້ມູນຄ່າສັນຍາຄືນໃໝ່.

B. ການຕິດຕາມກວດກາ

4.4 ຜູ້ກູ້ຢືມຄວນຮັບປະກັນວ່າ ເອກະສານປະມູນ ແລະ ສັນຍາ ຕ້ອງປະກອບເນື້ອໃນຂໍ້ກຳນົດ ການບັບລາຄາໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ. ແຕ່ບາງສະຖານະການ, ເຊັ່ນວ່າ ການບັບລາຄາໄດ້ ກາຍເປັນບັນຫາໃນຜ່ານມາ, ມັນເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ ເພື່ອສະຫຼຸບສັງລວມຂໍ້ມູນການບັບລາຄາ/ ສຳປະສິດ ທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມູນຍື່ນມາປະກອບເຂົ້າໃນບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນການປະມູນ.

C. ຄວາມສ່ຽງ

4.5 ການນຳໃຊ້ການບັບລາຄາ ອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຂອງການສັ່ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການສົ່ໂກງໃນໄລຍະການຄຸ້ມຄອງສັນຍາ. ຖ້າຫາກສູດບັບລາຄາ ແລະ ດັດສະນີບໍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງ ຊັດເຈນ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍ ຂາດຕົວ, ແລະ ຕິດຕາມກວດກາເປັນຢ່າງດີ, ກໍເກີດມີຄວາມສ່ຽງ ໃນການໝູນໃຊ້ ແລະ ສວຍໃຊ້ທຳທີ່ ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ ການບໍ່ມີຄວາມຮັບປະກັນຂອງການຈ່າຍເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບເໝົາ. ການບັບລາຄາຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ດ້ວຍຄວາມໃສ່ໃຈ ແລະ ທັກສະທີ່ດີ, ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາທີ່ຮັດກຸມ.

4.6 ຕົວຢ່າງ ທີ່ປະກອບໃຫ້ໃນກ່ອງຂໍ້ມູນ 5, ດັດສະນີລາຄາທີ່ເຜີຍແຜ່ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ສໍາລັບ ວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ ທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການປັບລາຄາພາຍໃຕ້ສັນຍາເທົ່ານັ້ນຖ້າຫາກວ່າ (i) ການກະກຽມ ການສະໜອງຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແມ່ນຈຳກັດໃນສະພາບການໃດໜຶ່ງ, (ii) ດັດສະນີລາຄາທ້ອງຖິ່ນສໍາລັບ ວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ ຈະບໍ່ເໝາະສົມໃນສະພາບການດັ່ງກ່າວ, ແລະ (iii) ບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຫຍັງທັງ ໝົດກັບສະພາບການນັ້ນໆ.

4.7 ເຖິງວ່າຂໍ້ການົດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ນໍາໃຊ້ເປັນຢ່າງດີແລ້ວ ກໍຕາມ, ແຕ່ກໍຍັງມີຄວາມສ່ຽງໃນການໝູນໃຊ້. ຕົວຢ່າງ, ຜູ້ຮັບເໝົາ ອາດກໍານົດດັດສະນີລາຄາທີ່ອົງ ກອນສະຖິຕິແຫ່ງລັດໃນເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ໂຄງການຕັ້ງຢູ່ (ດັດສະນີລາຄາທ້ອງຖິ່ນ), ສໍາລັບວັດສະດຸທີ່ ຜູ້ຮັບເໝົາ ຕ້ອງການເປັນບໍລິມາດຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ມີຕົ້ນກໍານົດໃນເຂດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ກ່ອງຂໍ້ມູນ 5

ຕົວຢ່າງ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ

ໃນການກໍ່ສ້າງທາງ ທີ່ຕ້ອງການວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ, ຜູ້ຮັບເໝົາ ອາດຈະສະໜອງຕາມບໍລິມາດ ທີ່ຕ້ອງການ ໂດຍຜ່ານການກະກຽມ ລວມມີ:

- (i) ການຊື້ວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ສະໜາມເກັບມ້ຽນ ໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ແລະ ໄດ້ຮັບ ອິດທິພົນຈາກດັດສະນີລາຄາທີ່ເຜີຍແຜ່ທ້ອງຖິ່ນ.
- (ii) ການຈັດຫາວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ນອກເຂດພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ເຊິ່ງໃນ ກໍລະນີນີ້, ດັດສະນີລາຄາທ້ອງຖິ່ນ ຈະບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ; ແລະ
- (iii) ການໄດ້ມາຂອງໃບອະນຸຍາດ ເພື່ອພັດທະນາບໍ່ວັດສະດຸໃໝ່ ໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງສັນຍາ, ເຊິ່ງໃນກໍລະນີນີ້, ມູນຄ່າຂອງວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ຈະກາຍເປັນດັດສະນີລາຄາທີ່ບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບມູນຄ່າວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງໃນເຂດພື້ນທີ່ນັ້ນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

4.8 ດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໃນສະພາບການຕົວຢ່າງ (iii), ຜູ້ຮັບເໝົາ ອາດໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ ເພື່ອພັດທະນາບໍ່ວັດສະດຸດ້ວຍມູມມອງການເຂົ້າເຖິງບໍ່ວັດສະດຸທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື. ນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ ໃນໂຄງການ ທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນກັນນ້ຳເບຕິງ (ຄອນກຣີດ) ແລະ ການກໍ່ສ້າງທາງ ຂະໜາດໃຫຍ່. ເຖິງແມ່ນວ່າ ອົງກອນສະຖິຕິແຫ່ງລັດ ແລະ ໃນເຂດພື້ນທີ່ ອາດຈະເຜີຍແຜ່ດັດສະນີ ລາຄາວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ ດັ່ງກ່າວກໍຕາມ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງນໍາໃຊ້ ໃນການປັບລາຄາ ພາຍໃຕ້ສັນຍາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາຄາຕົ້ນທຶນຂອງວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງຂອງ ຜູ້ຮັບເໝົາ ຂຶ້ນກັບພະລັງງານຊົມໃຊ້ ທີ່ຕິດພັນກັບໂຮງຊ່າງ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນທີ່ ຜູ້ຮັບເໝົາໃຊ້ ເພື່ອຜະລິດວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງດັ່ງກ່າວ, ຕົວຢ່າງ, ໄຟຟ້າ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ອື່ນໆ. ຈາກນັ້ນ, ລາຄາຂອງວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ ສາມາດປັບຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍອ້າງອີງຕາມ ດັດສະນີລາຄາຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງແຫຼ່ງພະລັງງານນັ້ນ.

4.9 ໃນບາງໂອກາດ, ອາດຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການລະບຸດັດສະນີລາຄາທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມກັບລາຄາແຕ່ລະຢ່າງ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ກູ້ຢືມ ອາດຈະບໍ່ມີທາງເລືອກແຕ່ເພື່ອປັບແລະ ໃຊ້ດັດສະນີປະເມີນ. ຕົວຢ່າງ, ດັດສະນີລາຄາສໍາລັບຊີມັງ ສາມາດເຫັນວ່າມີການປ່ຽນແປງງ່າຍ ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກການຂາຍຍົກ ແລະ ຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ອີງຕາມລະດູການ. ເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້, ຜູ້ຮັບເໝົາ ຈະຕັ້ງລາຄາຂອງຊີມັງ ໂດຍການເຮັດສັນຍາສະໜອງໄລຍະຍາວກັບຜູ້ຜະລິດຊີມັງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ສິ່ງນີ້ອາດເປັນໄປໄດ້ພຽງສະເພາະແຕ່ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ ຜູ້ຮັບເໝົາຕ້ອງການຈໍານວນທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີມັງ, ຕົວຢ່າງ, ວຽກກໍ່ສ້າງທາງເບຕົງ (ຄອນກຣີດ). ບໍລິມາດຊີມັງທີ່ຕ້ອງການ ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ ຜູ້ຮັບເໝົາ ເຮັດສັນຍານັ້ນ, ຜູ້ຮັບເໝົາຈະພະຍາຍາມຮັກສາຜູ້ຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວງທີ່ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ຄວາມສ່ຽງເງິນເຟີ້ຂອງລາຄາໄວ້ກັບຜູ້ຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວງດັ່ງກ່າວ. ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວກັບການກະກຽມສະໜອງຂອງຜູ້ຮັບເໝົາຖ້າຫາກມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຂອງແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຄະເນມາກ່ອນນັ້ນ (ຕົວຢ່າງ ອາຍແກັດ) ທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຜະລິດຊີມັງ, ລາຄາຂອງຊີມັງເບິ່ງຄືວ່າຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນ. ຜູ້ກູ້ຢືມ ອາດຈະພິຈາລະນາດັດສະນີລາຄາຂອງອາຍແກັດທີ່ເປັນດັດສະນີປະເມີນເພື່ອປັບລາຄາຊີມັງພາຍໃຕ້ສັນຍານັ້ນ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ຕົວຢ່າງສູດປັບລາຄາ

A1.1 ຕາຕະລາງ A1 ໃຫ້ເຫັນຕົວຢ່າງຂອງສູດຄິດໄລ່ການປັບລາຄາຈາກມາດຖານເອກະສານການປະມຸນ (SBD) ຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ສໍາລັບວັດຖຸພັນ, ໜ້າວຽກ, ແລະ ໂຮງຊ່າງ.

ຕາຕະລາງ A1: ຕົວຢ່າງຂອງສູດການປັບລາຄາ

SBD	ເອກະສານອ້າງອີງ	ມາດຕາ	ສູດ
ການກໍ່ສ້າງຂະໜາດໃຫຍ່	FIDIC MDB 2010 ^a	GCC 13.8	$P_n = a + b \left(\frac{L_n}{L_o} \right) + c \left(\frac{E_n}{E_o} \right) + d \left(\frac{M_n}{M_o} \right) + \dots$
<p>“P_n” ແມ່ນຕົວຄູນການປັບ ທີ່ຈະນໍາໃຊ້ໃນການຄາດຄະເນມູນຄ່າສັນຍາ ທີ່ຕິດພັນກັບປະກອບເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງການກໍ່ສ້າງ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນຊ່ວງເວລາດັ່ງກ່າວ “n,” ໄລຍະເວລານີ້ແມ່ນໜຶ່ງເດືອນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ມູນຂອງສັນຍາ.</p> <p>“a” (ມູນຄ່າທີ່ເລືອກແມ່ນຕັ້ງໄວ້ທີ່ 0,15) ແມ່ນຕົວຄູນຄົງທີ່, ລະບຸໃນຕາຕະລາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂໍ້ມູນການປັບ, ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ສັດສ່ວນທີ່ປັບບໍ່ໄດ້ໃນການຊໍາລະຕາມສັນຍາ.</p> <p>“b”, “c”, “d”, ... ແມ່ນຕົວສໍາປະສິດ ທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ສັດສ່ວນທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບທີ່ຕິດພັນກັບການດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ, ທີ່ໄດ້ລະບຸໃນຕາຕະລາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂໍ້ມູນການປັບ. ແຕ່ລະຄ່າສະເລ່ຍອາດຖືກລະບຸເປັນຊັບພະຍາກອນເຊັ່ນວ່າ ແຮງງານ, ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນ, ແລະ ວັດສະດຸຕ່າງໆ.</p> <p>(a + b + c + d + ... = 1)</p> <p>“L_n”, “E_n”, “M_n”, ... ແມ່ນດັດສະນີລາຄາປະຈຸບັນ ຫຼື ລາຄາອ້າງອີງໃນໄລຍະນັ້ນ “n,” ສະແດງເປັນສະກຸນເງິນໃນການຊໍາລະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊິ່ງແຕ່ລະອັນແມ່ນນໍາໃຊ້ໄດ້ກັບລາຄາສະເລ່ຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກໃນມື້ເຊິ່ງແມ່ນ 49 ວັນ ກ່ອນມີສຸດທ້າຍຂອງໄລຍະນັ້ນ (ອີງຕາມການຍັ້ງຢືນການຊໍາລະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ).</p> <p>“L_o”, “E_o”, “M_o”, ... ແມ່ນດັດສະນີລາຄາພື້ນຖານ, ສະແດງເປັນສະກຸນເງິນໃນການຊໍາລະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊິ່ງແຕ່ລະອັນແມ່ນນໍາໃຊ້ໄດ້ກັບລາຄາສະເລ່ຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກໃນມື້ທີ່ກໍານົດລາຄາພື້ນຖານ.^b</p>			
ວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ^c	M D B ລະບົບເອກະພາບ ^d	GCC 54.1	$P_c = A_c + B_c \left(\frac{I_{mc}}{I_c} \right)$
<p>P_c ແມ່ນປັດໃຈການປັບສໍາລັບສັດສ່ວນຂອງລາຄາສັນຍາທີ່ຊໍາລະໃນສະກຸນເງິນສະເພາະ “c.”</p> <p>A_c ແລະ B_c ແມ່ນຕົວສໍາປະສິດ ທີ່ລະບຸໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະຂອງສັນຍາ, ເປັນຕົວແທນໃຫ້ກັບສິ່ງທີ່ປັບບໍ່ໄດ້ (ຕາມບົກກະຕິ 0.10 to 0.20) ແລະ ສັດສ່ວນທີ່ປັບໄດ້, ຕາມລໍາດັບ, ຂອງລາຄາສັນຍາທີ່ສາມາດຈ່າຍໄດ້ໃນສະກຸນເງິນສະເພາະ “c.” A_c + B_c = 1.</p> <p>I_{mc} ແມ່ນດັດສະນີສັງລວມໃນຕອນທ້າຍຂອງເດືອນທີ່ຖືກຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນໃບຮຽກເກັບເງິນ ແລະ I_{oc} ແມ່ນດັດສະນີສັງລວມອັນດຽວກັນ ໃນຕອນທ້າຍຂອງເດືອນ 28 ວັນ ກ່ອນການເປີດຊຸດປະມຸນສໍາລັບຕົວເລກທີ່ສາມາດຈ່າຍໄດ້; ທັງສະກຸນເງິນສະເພາະ “c.”</p>			

ຕາຕະລາງ A1 ຕໍ່

SBD	ເອກະສານອ້າງອີງ	ມາດຕາ	ສູດ
ໂຮງຊ່າງ	ສະມາຄົມຄວາມ ກ້າວໜ້າດ້ານ ວິສະວະກຳແຫ່ງ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ^າ	ໝວດ 9 ເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ 2	$P_1 = P_0 \times \left(a + b \frac{L_1}{L_0} + c \frac{M_1}{M_0} \right) - P_0$
ສິນຄ້າ	MDB ລະບົບ ເອກະພາບ ^ບ	GCC 15.2	$P_1 = P_0 \times \left(a + b \frac{L_1}{L_0} + c \frac{M_1}{M_0} \right) - P_0$

P_1 ແມ່ນຈຳນວນເງິນທີ່ປັບຊໍາລະໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບເໝົາ.

P_0 ແມ່ນມູນຄ່າສັນຍາ (ລາຄາພື້ນຖານ).

a = ເປີເຊັນຂອງລາຍການຄົງທີ່ໃນມູນຄ່າສັນຍາ (ສໍາລັບສິນຄ້າ, ບົກກະຕິແມ່ນຕັ້ງໄວ້ 5% ຫາ 15%).

b = ເປີເຊັນຂອງອົງປະກອບແຮງງານ ຕາມມູນຄ່າສັນຍາ.

c = ເປີເຊັນຂອງວັດສະດຸ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນຕາມມູນຄ່າສັນຍາ.

($a + b + c = 100\%$)

L_0, L_1 = ດັດສະນີແຮງງານທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໃນຂະແໜງການທີ່ເໝາະສົມ ໃນປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງກໍານົດສິນຄ້າທີ່ອີງຕາມ ວັນທີພື້ນຖານ ແລະ ວັນທີ ຂອງການປັບຕາມລໍາດັບ.

M_0, M_1 = ດັດສະນີວັດສະດຸ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນ ໃນປະເທດທີ່ເປັນແຫຼ່ງກໍານົດສິນຄ້າທີ່ອີງຕາມ ວັນທີພື້ນຖານ ແລະ ວັນທີຂອງການປັບ.

FIDIC = ສະຫະພັນສາກົນດ້ານທີ່ປຶກສາວິສະວະກອນ, GCC = ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປຂອງສັນຍາ, MDB = ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ, SBD = ມາດຕະຖານເອກະສານປະມູນ.

^າ FIDIC. 2010. *ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາສໍາລັບການກໍ່ສ້າງ: ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍລະບົບເອກະພາບ, ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປ*. ເຈເນວາ.

^ບ ຕາມວັກ 1.1.3.1 of FIDIC-MDB (2010), “ວັນທີພື້ນຖານ” ໝາຍວ່າວັນທີຂອງ 28 ວັນ ກ່ອນມີສູດທ້າຍຂອງມື້ຍື່ນຊອງປະມູນ.

^ຄ ສູດການປັບລາຄາໃນ SBD ສໍາລັບການກໍ່ສ້າງຂະໜາດນ້ອຍນໍາໃຊ້ “ດັດສະນີສັງລວມ”. ດັດສະນີສັງລວມນີ້ ຄວນເປັນຂະແໜງການ/ອຸດສາຫະກຳສະເພາະ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັດໃຈນໍາເຂົ້າໃນສັນຍາ. ເຖິງວ່າດັດສະນີລາຄາການຊົມໃຊ້ແມ່ນມີແລ້ວກໍຕາມ. ມັນອາດຈະບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງສະເໝີໄປສໍາລັບປະເພດຕ່າງໆຂອງສັນຍາການກໍ່ສ້າງ.

^ດ ADB. 2018. *ຄູ່ມືແນະນໍາໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ໃນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ* ຂອງໜ້າວຽກ-ສັນຍາຂະໜາດນ້ອຍ: ມາດຕະຖານເອກະສານປະມູນ. Manila.

^ຄ ADB. 2018. *ຄູ່ມືແນະນໍາໃຫ້ຜູ້ນໍາໃຊ້ໃນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ* ໂຮງຊ່າງ-ການອອກແບບ, ການສະໜອງ, ແລະ ການຕິດຕັ້ງ: ມາດຕະຖານເອກະສານປະມູນ. Manila.

^ຝ ADB. 2018. *ຄູ່ມືແນະນໍາໃຫ້ຜູ້ນໍາໃຊ້ໃນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ* ສິນຄ້າ: ມາດຕະຖານເອກະສານປະມູນ. Manila. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ຕົວຢ່າງການນຳໃຊ້ ແລະ ການຄິດໄລ່

A. ການນຳໃຊ້ສູດບັບລາຄາສຳລັບໝວດໜ້າວຽກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ເອກະສານປະມູນ: ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງໂຮງຊ່າງ, ການອອກແບບ, ການສະໜອງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການທົດສອບ, ແລະ ການປະຕິບັດງານຂອງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ 500 ກິໂລໂວນ

ສູດການບັບລາຄາ ຈາກຕາຕະລາງ 1: ໂຮງຊ່າງ (ລວມທັງອາໄຫຼ່ທີ່ຈຳເປັນ)
ໄດ້ສະໜອງຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ຕາຕະລາງ 2: ໂຮງຊ່າງ (ລວມທັງອາໄຫຼ່ທີ່ຈຳເປັນ)
ໄດ້ສະໜອງຈາກພາຍໃນປະເທດຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການເອງ.

$$P_1 = P_0 \left(a + b \frac{S_1}{S} + c \frac{A_1}{A} \right)$$

ໃນເງື່ອນໄຂ:

P_0 : ມູນຄ່າສັນຍາພື້ນຖານ.

P_1 : ມູນຄ່າສັນຍາທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ທີ່ໄດ້ປັບແລ້ວ.

a : ສັດສ່ວນຄົງທີ່ (30%).

b : ອົງປະກອບວຽກເຫຼັກ (70% ສຳລັບເສົາ, 5% ສຳລັບສາຍນຳໄຟພ້າອາລູມິນຽມເສັ້ນເຫຼັກ, 70% ສຳລັບສາຍປະສົມ (shield wire), 55% ສຳລັບສາຍໃຍແກ້ວຢູ່ດິນ (optical ground wire).

c : ອົງປະກອບຂອງອາລູມິນຽມຫຼື ອາລູມິນຽມອັນລອຍ (70% ສຳລັບສາຍອາລູມິນຽມອັນລອຍ, 65% ສຳລັບສາຍອາລູມິນຽມເສັ້ນເຫຼັກ, 15% ສຳລັບສາຍໃຍແກ້ວຢູ່ດິນ.

S_0/S_1 : ອັດຕາພື້ນຖານ/ອັດຕາປັບຂອງເຫຼັກ (ຈຳນວນເງິນເປັນໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ນ້ຳໜັກໂຕນ) ໃນວັນຂອງ 28 ວັນ ກ່ອນມີເປີດຊຸມຂອງປະມູນ ຫຼື 60 ວັນ ກ່ອນມີຈັດສົ່ງລົງເຮືອ/ຈັດສົ່ງ ໂດຍຜູ້ຜະລິດຂອງແຕ່ລະພູດ ໂດຍອີງຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນສົດ London Metal Exchange (ທາງການ) ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບເຫຼັກທຸກປະເພດປະເພດຂອງເຫຼັກ ຫຼື ອັດຕາເຫຼັກແຫ່ງຂອງໂຮງຊ່າງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້).

A_0 : ອັດຕາພື້ນຖານຂອງອາລູມິນຽມ (ສຳລັບສາຍນຳໄຟພ້າອາລູມິນຽມເສັ້ນເຫຼັກ) ຫຼື ອາລູມິນຽມອັນລອຍ (ສຳລັບສາຍອາລູມິນຽມອັນລອຍທຸກປະເພດຂອງ) (ຈຳນວນເງິນເປັນໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ນ້ຳໜັກໂຕນ) ໃນວັນຂອງ 28 ວັນ ກ່ອນມີເປີດຊຸມຂອງປະມູນ ໂດຍອີງຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນສົດ London Metal Exchange (ທາງການ).

A_1 : ອັດຕາດັດແກ້ຂອງອາລູມິນຽມ (ຈຳນວນເງິນເປັນໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ນ້ຳໜັກໂຕນ) ໃນວັນຂອງ 28 ວັນ ກ່ອນມີຈັດສົ່ງລົງເຮືອ/ຈັດສົ່ງ ໂດຍຜູ້ຜະລິດຂອງແຕ່ລະພູດ.

ສູດການປັບລາຄາ ຈາກຕາຕະລາງ 3: ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ

ສໍາລັບວຽກກໍ່ສ້າງຮາກຖານ:

$$A_1 = A/100 \times \left(30 + 20 \frac{UL_1}{UL} + 14 \frac{L_1}{L} + 5 \frac{P_1}{P} + 11 \frac{D_1}{D} + 15 \frac{S_1}{S} + 5 \frac{C_1}{C} \right)$$

ສໍາລັບວຽກຕິດຕັ້ງ (ການຕັ້ງເສົາ ແລະ ວາງສາຍ):

$$A_1 = A/100 \times \left(30 + 26 \frac{UL_1}{UL} + 14 \frac{L_1}{L} + 10 \frac{P_1}{P} + 20 \frac{D_1}{D} \right)$$

ໃນເງື່ອນໄຂ:

A0: ຈຳນວນເງິນດັດແກ້ເພື່ອຊໍາລະ.

A: ຈຳນວນເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາ ໃນອັດຕາຕາມຕາຕະລາງລາຄາທີ່ໄດ້ໃສ່ໄວ້, ສໍາລັບວຽກປະຕິບັດ ຫຼັງຈາກວັນທີຂອງການປ່ຽນແປງໃນອັດຕາ ຫຼື ຄ່າແຮງງານ ຫຼື ວັດສະດຸ ທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນໃນໝວດນີ້.

UL/UL1: ອັດຕາຄ່າແຮງງານພື້ນຖານ/ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ຕໍ່າສຸດຂອງປະຈຳເດືອນ ສໍາລັບແຮງງານທີ່ມີທັກສະ ໃນວັນ ຂອງ 28 ວັນກ່ອນມີເປີດຊອງປະມູນ/ເດືອນທີ່ໄດ້ເລີ່ມດໍາເນີນໂຄງການ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນໃບຂ່າວສະຖິຕິທ້ອງຖິ່ນ ປະຈຳເດືອນ.

L/L1: ອັດຕາຄ່າແຮງງານພື້ນຖານ/ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ຕໍ່າສຸດຂອງປະຈຳເດືອນສໍາລັບແຮງງານທີ່ມີທັກສະ (ຊ່າງກໍ່) ໃນວັນຂອງ 28 ວັນກ່ອນມີເປີດຊອງປະມູນ/ເດືອນທີ່ໄດ້ເລີ່ມດໍາເນີນໂຄງການ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນໃບຂ່າວສະຖິຕິ ທ້ອງຖິ່ນປະຈຳເດືອນ.

P/P1: ອັດຕາພື້ນຖານທີ່ໄດ້ດັດແກ້ຂອງນໍ້າມັນລົດຄຸນນະພາບດີ (ຂາຍຍ່ອຍຕາມບ້າ), ລາຄາຂາຍສູງສຸດຢູ່ສາງ ນໍ້າມັນ, ໃນວັນຂອງ 28 ວັນກ່ອນມີເປີດຊອງປະມູນ/ເດືອນທີ່ໄດ້ເລີ່ມດໍາເນີນໂຄງການ.

D/D1: ອັດຕາພື້ນຖານ/ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ຂອງນໍ້າມັນກາຊວນເບົາພື້ນຖານ, ລາຄາຂາຍສູງສຸດຢູ່ສາງນໍ້າມັນ, ໃນວັນ ຂອງ 28 ວັນກ່ອນມີເປີດຊອງປະມູນ/ເດືອນທີ່ໄດ້ເລີ່ມດໍາເນີນໂຄງການ.

S/S1: ອັດຕາພື້ນຖານ/ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ຂອງເຫຼັກທ່ອນອັດແຮງ, ເຫຼັກກົມເຄິ່ງນິ້ວຂະໜາດຂະໜາດກາງ, ໃນວັນ ຂອງ 28 ວັນກ່ອນມີເປີດຊອງປະມູນ/ເດືອນທີ່ໄດ້ເລີ່ມດໍາເນີນໂຄງການ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນໃບຂ່າວສະຖິຕິທ້ອງຖິ່ນ ປະຈຳເດືອນ.

C/C1: ອັດຕາພື້ນຖານ/ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ຂອງຊີມັງປອກແລນທົ່ວໄປ ຫຼື ຊີມັງທີ່ທົນທານຕໍ່ຊູນພັດ, ໃນວັນຂອງ 28 ວັນກ່ອນມີເປີດຊອງປະມູນ/ເດືອນທີ່ໄດ້ເລີ່ມດໍາເນີນໂຄງການທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນໃບຂ່າວສະຖິຕິທ້ອງຖິ່ນປະຈຳ ເດືອນ.

B. ການຄິດໄລ່ຂອງການດັດແກ້ຕົວຄູນ

ເອກະສານປະມູນ: ການກໍ່ສ້າງທາງດ່ວນ

ການຊໍາລະເປັນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນ

ອັດຕາພື້ນຖານຂອງອົງປະກອບລາຄາທີ່ບັບໄດ້

ເຫຼັກອັດແຮງ (ເງຼດ60)	84.000 ຕໍ່ໂຕນ	ກາຊວນຄວາມໄວສູງ	109,34 ຕໍ່ລິດ
ຢາງປູທາງ (ຕັກໃຫຍ່)	80.000 ຕໍ່ໂຕນ	ກາຊວນຄິດເປັນ 50,13% ຂອງບັດໃຈນໍາເຂົ້າ ທີ່ໄດ້ຈາກຄວາມ ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ/ ຫຼື ເງິນດໍາເນີນ ງານຕາມມາດຕະຖານລາຄາທ້ອງຖິ່ນ	
ຊີມັງ	550 ຕໍ່ຕັກ	ບັດໃຈນໍາເຂົ້າແຮງງານ	ອັດຕາມາດຕະຖານ ທ້ອງຖິ່ນ

ມູນຄ່າຄາດຄະເນລວມຂອງວິສະວະກອນ = 9.276.789.923 (ບໍ່ລວມເງິນແຮລວມ)

ລາຄາອົງປະກອບ	ມູນຄ່າຄາດຄະເນ	ເປີເຊັນຂອງຄາດຄະເນລວມຂອງວິສະວະກອນ	
		ຈໍານວນ	ຕົວເລກພິນ
ເຫຼັກອັດແຮງ (ເງຼດ60)	410.725.989	0,044	0,05
ຢາງປູທາງ	774.830.400	0,084	0,09
ຊີມັງ	268.818.992	0,029	0,03
ແຮງງານ	559.871.905	0,060	0,06
ກາຊວນຄວາມໄວສູງ	1.441.490.270	0,155	0,16

ສັງລວມການຊໍາລະເປັນສະກຸນເງິນທ້ອງຖິ່ນ

ສັດສ່ວນທີ່ບັບໄດ້

ອົງປະກອບລາຄາ (ລະບຸ)	ອັດຕານໍ້າໜັກ
ເຫຼັກອັດແຮງ (ເງຼດ 60)	0,05
ຢາງປູທາງ	0,09
ຊີມັງ	0,03
ແຮງງານ	0,06
ກາຊວນຄວາມໄວສູງ	0,16
ລວມສັດສ່ວນ ທີ່ບັບໄດ້	0,39

ສັດສ່ວນ ທີ່ບັບບໍ່ໄດ້

ອົງປະກອບລາຄາ (ບໍ່ລະບຸ)	ອັດຕານໍ້າໜັກ
ຄ່າບໍລິຫານ ແລະ ກໍາໄລຂອງ ຜູ້ຮັບເໝົາ	0,25
ພາສີ ແລະ ປະກັນໄພ	0,10
ຊາຍ, ທຶນຂົບ, ການກູ້ຢືມ, ການເຊົ່າ ພາຫະນະກົນຈັກ, ສີທາ, ວັດສະດຸອື່ນໆ	0,26
ລວມສັດສ່ວນ ທີ່ບັບບໍ່ໄດ້	0,61

ລວມສັດສ່ວນ ທີ່ບັບບໍ່ໄດ້ + ບັບໄດ້ = 1,00

C. ການຄິດໄລ່ຈຳນວນເງິນຂອງການປັບ (A)

ຕາຕະລາງຂໍ້ມູນການປັບໃນເອກະສານຍື່ນປະມູນຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ການຕົກລົງໃນສັນຍາ

ຄຳອະທິບາຍດັດສະນີ	ແຫຼ່ງດັດສະນີ	ສຳປະສິດ
ປັບບໍ່ໄດ້		0,1500
ແຮງງານ	A	0,3400
ວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ	B	0,0425
ຢາງປູທາງ	B	0,0425
ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ (ກາຊວນ)	C	0,0850
ເຫຼັກອັດແຮງ	B	0,0850
ເຫຼັກເຄືອບ Galvanized	B	0,0850
ຊີມັງ	B	0,0850
ໄມ້	B	0,0850
ລວມ (ຕ້ອງເປັນ 1,0)		1,0000

ວິສະວະກອນ (ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ) ຍື່ນໃບຍັງຢືນການຊຳລະກາງໄລຍະ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຍັງຢືນຮັບຮອງ (ເປັນເງິນໂດລາສະຫະລັດ):

ລວມມູນຄ່າຕົວເລກຄາດຄະເນ 175.000.000

ມູນຄ່າໃນໄລຍະຜ່ານມາ 160.000.000

ຄຳອະທິບາຍດັດສະນີ	ດັດສະນີຕາມ	
	ວັນທີພື້ນຖານ (L_p)	ດັດສະນີຕາມວັນທີປັບ (L_p)
ແຮງງານ	84,8	85,3
ວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ	98,1	117,7
ຢາງປູທາງ	102,9	113,5
ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ (ກາຊວນ)	282,1	283,4
ເຫຼັກອັດແຮງ	328,8	362,5
ເຫຼັກເຄືອບ Galvanized	330,1	363,4
ຊີມັງ	259,5	243,2
ໄມ້	128,1	128,1

ການຄິດໄລ່ຕົວຄູນຂອງການປັບ

ລາຍການ	ແຫຼ່ງຂອງ ດັດສະນີ	ສໍາປະສິດ	ດັດສະນີ		ການປັບຕົວ ຄູນ
			ພື້ນຖານ(L_o)	ປະຈຸບັນ(L_n)	
		1	2	3	$4=1 \times (3/2)$
ປັບບໍ່ໄດ້		0,1500	n/a	n/a	0,15000
ແຮງງານ	A	0,3400	84,8	85,3	0,34200
ວັດສະດຸຊັ້ນພື້ນທາງ	B	0,0425	98,1	117,7	0,05099
ຢາງປູທາງ	B	0,0425	102,9	113,5	0,04688
ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ (ກາຊວນ)	C	0,0850	282,1	283,4	0,08539
ເຫຼັກອັດແຮງ	B	0,0850	328,8	362,5	0,09371
ເຫຼັກເຄືອບ Galvanized	B	0,0850	330,1	363,4	0,09357
ຊີມັງ	B	0,0850	259,5	243,2	0,07966
ໄມ້	B	0,0850	128,1	128,1	0,08500
		1,0000		P_n	1,02720

ການຄິດໄລ່ຂອງການຊໍາລະກາງໄລຍະ (ໂດລາສະຫະລັດ)

ມູນຄ່າຄາດຄະເນລວມ	175.000.000
ຫັກມູນຄ່າຈາກໄລຍະຜ່ານມາ	160.000.000
ມູນຄ່າທີ່ມີຜົນຂອງວຽກຂອງການຍັງຢືນຄັ້ງນີ້ (EV)	15.000.000
ຕົວຄູນການປັບ (P_n)	$\times 1,02720$
ມູນຄ່າດັດແກ້ທີ່ໄດ້ປະເມີນ ($P_n \times EV$)	15.408.000
ມູນຄ່າທີ່ປັບ	408.000

D. ການຄິດໄລ່ຈໍານວນຂອງການປັບ (B)

ສູດຄິດໄລ່ການປັບ:

$$P_n = a + b L_n/L_o + c F_n/F_o + d C_n/C_o + e S_n/S_o + f E_n/E_o + g M_n/M_o$$

ເງື່ອນໄຂ: “ P_n ” ແມ່ນບັດໃຈການປັບທີ່ຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ໃນການຄາດຄະເນມູນຄ່າຂອງວຽກທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນເດືອນນັ້ນ “n.”

ອັດຕາສະເລ່ຍທີ່ສາມາດອະນຸຍາດໄດ້

ສຳປະສິດ	ຄຳອະທິບາຍ	ຊ່ວງໄລຍະ (%)	ການຊຳລະເປັນ ສະກຸນເງິນ ທ້ອງຖິ່ນ	ການຊຳລະເປັນ ສະກຸນເງິນຕາ ຕ່າງປະເທດ
a	ຄົງທີ່	20	20	
b	ແຮງງານ			
	ທ້ອງຖິ່ນ	6–10	7	
	ຕ່າງປະເທດ	3–7	N/A	
c	ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ	12–18	18	
d	ຊີມັງ	4–8	7	(to be filled by bidder)
e	ເຫຼັກອັດແຮງ	6–10	8	
f	ພາຫະນະກົນຈັກ ແລະ ໂຮງຊ່າງ	11–22	20	
g	ວັດສະດຸອື່ນໆ			
	ທ້ອງຖິ່ນ	5–9	6	
	ໄດ້ນຳເຂົ້າ	14–18	14	
	ລວມ		100	

ດັດສະນີ	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຕົ້ນກຳເນີດ (ປະເທດ)	ສະກຸນເງິນ	ແຫຼ່ງທີ່ເຜີຍແຜ່ດັດສະນີ	ມູນຄ່າພື້ນຖານ (ສະກຸນເງິນ ທ້ອງຖິ່ນ)
ແຮງງານ, ທ້ອງຖິ່ນ(L)	ທ້ອງຖິ່ນ	ທ້ອງຖິ່ນ	ສະຖິຕິທ້ອງຖິ່ນ ສຳລັບແຮງງານບໍ່ມີທັກສະ	6.000/ເດືອນ
ນ້ຳມັນ(F)	ທ້ອງຖິ່ນ	ທ້ອງຖິ່ນ	ເຊື້ອໄຟຂອງລັດ/ ບົດສະຖິຕິຫຍໍ້	459,08
ຊີມັງ(C)	ທ້ອງຖິ່ນ	ທ້ອງຖິ່ນ	ຂໍ້ມູນທ້ອງຖິ່ນ	5.600/ໂຕນ
ເຫຼັກອັດແຮງ(S)	ທ້ອງຖິ່ນ	ທ້ອງຖິ່ນ	ຂໍ້ມູນທ້ອງຖິ່ນ	62.250/ໂຕນ
ການວ່າຈ້າງ ແລະການ ບຳລຸງຮັກສາພາຫະນະ ກົນຈັກຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ (E)	ຕ່າງປະເທດ	ເງິນຕາ ຕ່າງປະເທດ	ໜ່ວຍງານຜະລິດສະຖິຕິແຮງ ງານຂອງອາເມລິກາດັດສະນີ ລາຄາ: ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງມືກໍ່ສ້າງ, ແລະ ອຸປະກອນ	190,70
ວັດຖຸອື່ນໆ, ທ້ອງຖິ່ນ (M)	ທ້ອງຖິ່ນ	ທ້ອງຖິ່ນ	ດັດສະນີລາຄາການຊົມໃຊ້ ທີ່ໄດ້ມີໃນຂໍ້ມູນປະຈຳເດືອນ	223,58
ທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າ (M)	ຕ່າງປະເທດ	ເງິນຕາ ຕ່າງປະເທດ	ໜ່ວຍງານດັດສະນີລາຄາ ສະຖິຕິແຮງງານອາເມລິກາ: ວັດຖຸແລະວຽກການກໍ່ສ້າງ	207,40

ການຄິດໄລ່ (ເປັນສະກຸນເງິນຫ້ອງຖິ່ນ)

ຄຳອະທິບາຍ	L ₀	ອັດຕາເງິນ		C ₀	S ₀	E ₀	M _{L0}	M _{F0}	ລາຄາ	ລວມ ປັດໃຈ	ລາຄາປັບ (ໜ້າຈູງທີ່ເປັນສະກຸນເງິນຫ້ອງຖິ່ນ)	
		ຄົງທີ່	ກະຊວງ IP+5D								ໄດ້ປັບ 100 % 75% ຈຳນວນ	ໄດ້ປັບ 100 % ຈຳນວນ ການປັບລາຄາ
IPC	ສ່ວນທີ່ເກີນ (%)	7	18	7	8	20	6	14	20			
No. ເດືອນ ນີ້ມາ	ດັດສະນີ ພັນຖານ	6.000	75,08	76,80	459,08	5.600	62.250	190,70	134,34	207,40		
	ປະຈຸບັນ ດັດສະນີ	7.000	97,66	103,46	614,96	8.500	71.750	204,20	164,98	217,40		
	ປັດໃຈ	8,17		24,11		10,63	9,22	21,42	7,37	14,68	20,00	115,58
												32.861.622 43.815.496 50.643.595 6.828.099
2 ເມສາ	ປະຈຸບັນ ດັດສະນີ	7.000	105,69	108,16	646,49	8.500	74.750	204,50	168,00	218,30		
	ປັດໃຈ	8,17		25,35		10,63	9,61	21,45	7,50	14,74	20,00	117,43
												32.861.622 43.815.496 51.453.698 7.638.202
	ປະຈຸບັນ ດັດສະນີ	7.000	103,36	107,00	638,36	9.000	74.750	205,10	169,93	219,10		
ພິດສະພາ	ປັດໃຈ	8,17		25,03		11,25	9,61	21,51	7,59	14,79	20,00	117,94
												32.861.622 43.815.496 51.676.876 7.861.380

E. ການຄິດໄລ່ຂອງຈຳນວນປັບ (C)

ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າ “ສະກຸນເງິນຂອງດັດສະນີ” ບໍ່ແມ່ນສະກຸນເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງການຊໍາລະ, ແຕ່ລະດັດສະນີຈະໄດ້ປ່ຽນເປັນສະກຸນເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງການຈ່າຍເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນທີ່ມາຈາກອັດຕາແລກປ່ຽນ.

ຕົວຢ່າງ: ການຈ່າຍເປັນ (ສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດອາເມລິກາ), ລາຍຈ່າຍຕົວຈິງ ແລະ ສູດການຄິດໄລ່ການບັບລາຄາແມ່ນໃນ Tenge (ສະກຸນເງິນຂອງດັດສະນີໃນ Kazakhstan ແມ່ນ T). ແຜນວາດ A2 ໃຫ້ຕົວຢ່າງວ່າບັດໃຈການບັບສະກຸນເງິນສາມາດປ່ຽນໄປແຕ່ລະເດືອນຄືແນວໃດ.

$$P_n = 0.1 + (0.9) (\text{Oil Price at } T_n) / (\text{Oil Price at } T_0)$$

[illegible]

ແຜນວາດ A2: ປັດໃຈປັບສໍາລັບນ້ຳມັນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3: ອົງປະກອບທີ່ບໍ່ໃຫ້ບັບລາຄາ

A3.1 ສັດສ່ວນທີ່ບໍ່ໃຫ້ບັບ ໃນສູດບັບລາຄາ ປະກອບດ້ວຍລາຄາໜ້າວຽກອື່ນທີ່ນອກເໜືອຈາກ ແຮງງານ, ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນ, ແລະ ວັດສະດຸທີ່ຕາມປົກກະຕິລວມມີລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ, ເງິນແຮສຸກເສີນ, ແລະ ກຳໄລ. ສັດສ່ວນບໍ່ໃຫ້ບັບອາດລວມຢູ່ໃນລາຄາໜ້າວຽກຕ່າງໆ ນັ້ນທີ່ວ່າ ຜູ້ຮັບເໝົາໄດ້ມີການຄວບຄຸມ.

$$\text{ສ່ວນທີ່ບໍ່ສາມາດບັບໄດ້} = \text{ເງິນແຮສຸກເສີນ} + \text{ເງິນບໍລິຫານ} + \text{ກຳໄລ} \\ + \text{ອົງປະກອບລາຄາທີ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້}$$

A. ເງິນແຮສຸກເສີນ

A3.2 ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນວິທີການປະຕິບັດສໍາລັບ ຜູ້ຮັບເໝົາທີ່ຈະຄາດຄະເນຢ່າງຊັດເຈນມູນຄ່າທີ່ ແທ້ຈິງຂອງວຽກໃນເວລາການປະມູນ, ຜູ້ຮັບເໝົາຈະເພີ່ມເງິນແຮເຂົ້າໃນລາຄາປະມູນທີ່ກ່ຽວກັບການ ບໍລິຫານວຽກ. ເງິນແຮສຸກເສີນຕາມປົກກະຕິແມ່ນກຳນົດຕາມການປະເມີນຂອງຜູ້ຮັບເໝົາຂອງຄວາມ ສ່ຽງທີ່ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສັນຍາ, ທີ່ອາດເນື່ອງມາຈາກປະສົບການທີ່ໄປຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ (ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຫຼິ້ນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ) ປະເທດ ແລະ ຕະຫຼາດ. ຄືກັບຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ກູ້ຢືມ ຈະໄດ້ລວມເອົາເງິນແຮສຸກເສີນເຂົ້າໃນການຄາດຄະເນຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບມູນຄ່າຂອງວຽກໃນໄລ ຍະກະກຽມແບບວິສະວະກຳລະອຽດສໍາລັບໂຄງການ. ຜົນຂອງການຄາດຄະເນ, ປົກກະຕິແມ່ນ 5% ຂອງການຄາດຄະເນມູນຄ່າຂອງວຽກ, ສາມາດນຳໃຊ້ໃນການກຳນົດສ່ວນທີ່ບໍ່ສາມາດບັບໄດ້ທີ່ໄດ້ຍືນ ຍັນໂດຍແບບຂອງຜູ້ຮັບເໝົາທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກະກຽມແບບວິສະວະກຳລະອຽດ.

B. ເງິນບໍລິຫານ

A3.3 ຜູ້ຮັບເໝົາ ຈະລວມເອົາທຶນເງິນບໍລິຫານຂອງເຂົາເຂົ້າໃນລາຄາປະມູນທີ່ອີງຕາມການປະ ເມີນລາຄາການດຳເນີນໃນພາກສະໜາມ, ຕົວຢ່າງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານພາກສະໜາມ, ແລະ ທີ່ເປັນ ບໍລິສັດ, ຕົວຢ່າງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານທົ່ວໄປ. ເງິນບໍລິຫານຖືກກຳນົດ, ຄວບຄຸມ, ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ທັງໝົດໂດຍຜູ້ຮັບເໝົາ. ຜູ້ຮັບເໝົາທີ່ແຕກຕ່າງກັນຈະນຳໃຊ້ວິທີການພື້ນຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນການ ກຳນົດເງິນບໍລິຫານດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ຮັບເໝົາບາງບໍລິສັດ ຄິດໄລ່ເງິນບໍລິຫານສະເພາະສໍາລັບລາຍການໜ້າ ວຽກ, ຕົວຢ່າງ ແຮງງານ, ວັດສະດຸ, ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນ, ຫຼື ວຽກຂອງຜູ້ຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວງ. ຜູ້ອື່ນຈະນຳໃຊ້ເປີເຊັນທີ່ຄົງທີ່ເງິນບໍລິຫານທີ່ນຳໃຊ້ໄດ້ສໍາລັບທຸກລາຍການໜ້າວຽກ. ເງິນບໍລິຫານ ຂອງຜູ້ຮັບເໝົາອາດແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົວເລກທີ່ແທ້ຈິງ. ບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ປົກກະຕິທີ່ ຜູ້ຮັບເໝົາຈະສະຫຼະ ສ່ວນທີ່ເປັນເງິນໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານລວມ ແລະ ໃຫ້ສ່ວນ ຫຼຸດໃນຕົວເລກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ອີງຕາມການຕະຫຼາດ ແລະ ການພິຈາລະນາອື່ນໆ. ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ກູ້ຢືມ ອາດພິຈາລະນາທາງເລືອກຕໍ່ໄປນີ້:

- (i) ທາງເລືອກ I: ເຊີນຜູ້ຮັບເໝົາເພື່ອລະບຸເງິນບໍລິຫານຂອງການປະມູນໃນເງື່ອນໄຂ ທີ່ວ່າຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ຈະນຳໃຊ້ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໃນການກຳນົດສັດສ່ວນທີ່ບໍ່ໃຫ້ບັບຂອງ ລາຄາສັນຍາ ແລະ ມູນຄ່າຂອງໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງທີ່ອາດຈະໄດ້ຖືກແນະນຳ ໂດຍຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດວຽກ. ວິທີການນີ້ຄວນໃຫ້ຜູ້ຮັບ ເໝົາມີສິ່ງທີ່ລະດົມຈິດໃຈໄດ້ດີ ໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມຈິງຂອງເງິນບໍລິຫານໃຫ້ ແກ່ຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການໃນເວລາດຳເນີນປະມູນ.
- (ii) ທາງເລືອກ II: ກະກຽມການຄາດຄະເນເງິນບໍລິຫານຂອງຜູ້ຮັບເໝົາເອງ ແລະ ໃຊ້ການ ຄາດຄະເນດັ່ງກ່າວໃນເວລາກຳນົດສັດສ່ວນທີ່ບໍ່ໃຫ້ບັບຂອງລາຄາສັນຍາ. ຄືກັບເງິນ ແຮສຸກເສີນ, ຜູ້ກູ້ຢືມຕາມປົກກະຕິຄາດຄະເນເງິນບໍລິຫານ, ດ້ວຍການສະເລ່ຍປະມານ 10% ຫາ 20% ຂອງການຄາດຄະເນລາຄາໜ້າວຽກ, ທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການ ກະກຽມແບບວິສະວະກຳລະອຽດຂອງໂຄງການ. ອົງກອນຄຸ້ມຄອງໂຄງການຄວນໃສ່ ໃຈວ່າ, ເຖິງວ່າ, ການຄາດຄະເນຂອງເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງຫຼັກ ຈາກທີ່ສັນຍາໄດ້ອະນຸມັດຖ້າເຫັນວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມເໝາະສົມແລະບໍ່ຕອບສະໜອງຈຸດ ປະສົງພາຍໃຕ້ສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

C. ກຳໄລ

A3.4 ຜູ້ຮັບເໝົາຈະລວມເອົາກຳໄລລວມເຂົ້າໃນລາຄາປະມູນທີ່ໄປຕາມຍຸດທະສາດການຕະ ຫຼາດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ, ດອກເບ້ຍທີ່ເກີດຈາກໂຄງການ, ແລະ ການພິຈາລະນາອື່ນ. ທະນາຄານ ພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ (MDBs) ຕ້ອງການຄຳວ່າ ກຳໄລ ຈະກຳນົດເປັນໜຶ່ງຂອງຊາວ (5%) ຂອງ ມູນຄ່າ.⁴ ຄຳນິຍາມແມ່ນໄດ້ມີໃຫ້ຢູ່ໃນສະຫະພັນສາກົນດ້ານທີ່ປຶກສາວິສະວະກອນ (FIDIC) MDB ທີ່ໄດ້ເອກກະພາບກັນກ່ຽວກັບສັນຍາການກໍ່ສ້າງ (2010) ໂດຍໄດ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ “ມູນຄ່າບວກກຳໄລ”. ອັດຕານີ້ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ໃນການກຳນົດສັດສ່ວນທີ່ບໍ່ໃຫ້ບັບ.

D. ລາຄາໜ້າວຽກທີ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້

A3.5 ຜູ້ຮັບເໝົາທີ່ມີປະສົບການສາມາດຄວບຄຸມ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນການເໜັງຕີງຂອງລາຄາສຳລັບ ຫຼາຍອົງປະກອບລາຄາຂອງໜ້າວຽກ. ສ່ວນທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນຂອງອົງປະກອບລາຄາອາດລວມເຂົ້າໃນ ສັດສ່ວນທີ່ບໍ່ໃຫ້ບັບຂອງລາຄາສັນຍານັ້ນ.

A3.6 ຜູ້ຮັບເໝົາເກືອບທັງໝົດຄວນຈະສາມາດຄຳປະກັນລາຄາຄ່າເຊົ່າທີ່ຄົງທີ່ສຳລັບສັນຍາເຊົ່າ ຕ່າງໆຂອງໂຮງຊ່າງ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນຕົ້ນຕໍ ທີ່ຕ້ອງການໃນການດຳເນີນງານວຽກ ກໍ່ສ້າງທາງ. ນອກນັ້ນຍັງບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ປົກກະຕິທີ່ວ່າ ຜູ້ຮັບເໝົາຈະເປັນເຈົ້າຂອງໂຮງຊ່າງສະເພາະ ດ້ານ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນສຳຄັນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ອາດຈະເປັນ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບຜູ້ຮັບເໝົາຈະໄດ້ຮັບສິ່ງດັ່ງກ່າວໂດຍໄວ. ຕົວຢ່າງ ໂຮງຊ່າງ ແລະ ພາຫະນະ ກົນຈັກ/ອຸປະກອນເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດລວມເອົາລາຍການ ເຊັ່ນອາດສະຟານ ແລະ ໂຮງຊ່າງຄອນກຼີດ, ເຄື່ອງຍົກຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ກົນຈັກຂຸດເຈາະ, ກົນຈັກສຳລັບຍົກຍ້າຍ, ແລະ ຈັດເຈາະອຸມົງ. ເຊິ່ງຜູ້ ຮັບເໝົາເປັນເຈົ້າຂອງໂຮງຊ່າງ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກ/ອຸປະກອນສະເພາະດ້ານ, ມູນຄ່າຂອງການ

⁴ FIDIC. 2010. ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາຂອງການກໍ່ສ້າງ: ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍສະບັບພິມລະບົບ ເອກະພາບ. ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປ. ວັກ-ຍ່ອຍ 1.2, Interpretation. Geneva.

ເປັນເຈົ້າຂອງຈະລວມເຂົ້າໃນເງິນບໍລິຫານຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ, ທີ່ຜູ້ຮັບເໝົາເອງສາມາດຄວບຄຸມໂດຍທີ່ເປັນໄປໄດ້ວ່າ, ຜູ້ຮັບເໝົາຈະດຳເນີນການເຈລະຈາສັນຍາສະໜອງອຸປະກອນທີ່ເປັນສັນຍາທີ່ລາຄາຄົງທີ່. ຜູ້ຮັບເໝົາອາດຈະເຮັດສັນຍາຕໍ່ຊ່ວງເພື່ອດຳເນີນວຽກກໍ່ສ້າງເປັນສ່ວນໜຶ່ງກັບຜູ້ຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວງສະເພາະດ້ານໃນລາຄາທີ່ຄົງທີ່.

A3.7 ຜູ້ກູ້ຢືມຄວນຈະເຮັດການປະເມີນຕະຫຼາດ ແລະ ກຳນົດລາຄາອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງໜ້າວຽກທີ່ຜູ້ຮັບເໝົາສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ ຫຼື ບໍ່. ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນລວມເຂົ້າໃນມູນຄ່າເງິນແຮສຸກເສີນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນເຂົ້າໃນລາຄາປະມູນ. ການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ອາດລວມເອົາສະຖິຕິກ່ຽວກັບການເພັງຕິງຂອງລາຄາ ສຳລັບອົງປະກອບລາຄາທີ່ສຳຄັນຂອງໜ້າວຽກໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ. ຄວນເຫັນວ່າຂໍ້ມູນການເພັງຕິງຂອງລາຄາຕົວຈິງ ສຳລັບອົງປະກອບລາຄາທີ່ມີສະຖຽນລະພາບໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວ, ແລະ, ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນສາມາດຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໄດ້ດີ, ຜູ້ກູ້ຢືມອາດພິຈາລະນາລວມເອົາອົງປະກອບລາຄາເຂົ້າໃນສັດສ່ວນທີ່ບໍ່ໃຫ້ປັບຂອງສັນຍາ.

ການປັບລາຄາ

ຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ

ຄູ່ມືແນະນຳສະບັບນີ້ ໄດ້ສົນທະນາກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ການປັບລາຄາໃນສັນຍາຂອງການສະໜອງສິນຄ້າ, ການກໍ່ສ້າງ/ສ້ອມແປງ, ແລະ ໂຮງຊ່າງ. ການປັບລາຄາແມ່ນການດັດແກ້ທີ່ຕິດພັນກັບລາຄາລວມຂອງສັນຍາ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການປ່ຽນແປງທີ່ຖືກກົດໝາຍຂອງລາຄາທີ່ຈະປະຕິບັດນັ້ນ. ການປັບລາຄາແມ່ນລວມເອົາສູດຄິດໄລ່ທີ່ໄດ້ອອກແບບ ເພື່ອປົກປ້ອງທັງຜູ້ຖືສິນ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາເກີດຈາກ ການເທັງຕິງຂອງລາຄາ. ສູດການຄິດໄລ່ການປັບລາຄາເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາສະເໜີລາຄາທີ່ມີລັກສະນະຕົວຈິງຂຶ້ນໃນເວລາດຳເນີນການປະມຸນ, ໂດຍການຄາດຄະເນລາຄາຕົວຈິງທີ່ຈະເປັນໄປທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ. ສູດການຄິດໄລ່ທີ່ແຕກຕ່າງແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບສັນຍາທີ່ແຕກຕ່າງດ້ານຂະໜາດ ແລະ ອົງປະກອບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ກ່ຽວກັບທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ

ວິໄສທັດຂອງ ADB ແມ່ນພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກປາດສະຈາກຄວາມທຸກຍາກ. ພາລະກິດຂອງ ADB ແມ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຕົນ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ບັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງປະຊາຊົນໃນປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເຂດພາກພື້ນນີ້ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດໃນຫຼາຍດ້ານ, ແຕ່ຍັງມີປະຊາກອນຜູ້ທຸກຍາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງໂລກອາໄສຢູ່ໃນພາກພື້ນນີ້. ADB ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຜ່ານການສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງໃນພາກພື້ນ.

ADB ມີສຳນັກງານໃຫຍ່ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນຫລວງມະນິລາ, ມີສະມາຊິກທັງໝົດ 67 ປະເທດ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນ 48 ປະເທດມາຈາກພາກພື້ນ. ເຄື່ອງມືຕົ້ນຕໍຂອງ ADB ສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາປະເທດສະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາປະກອບມີ ການປຶກສາຫາລືດ້ານນະໂຍບາຍ, ເງິນກູ້, ການລົງທຶນໃນໜັກຊັບ, ການຄ້າປະກັນ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ.

ASIAN DEVELOPMENT BANK
6 ADB Avenue, Mandaluyong City
1550 Metro Manila, Philippines
www.adb.org